

4th February 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

மனதிற்கொண்டு அரசாங்கம் சட்டமாக்க முயற்சி எடுக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த மசோதாவிற்குக் கொடுத்த வரவேற்பிற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தப் பிரேரேபணையை சபை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963) be referred to a Select Committee consisting of the following 15 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
4. Srimathi T. N. Anandanayaki.
5. Sri V. Sankaran.
6. Sri G. Venkataraman.
7. Sri G. E. Chinnadurai.
8. Sri T. P. Elumalai.
9. Sri Kanchi Manimozhiyar.
10. Sri M. S. Mani.
11. Sri Saw Ganesan.
12. Sri T. L. Sasivarana Thevar.
13. Sri P. Ramachandran.
14. Sri N. Subramaniam Chettiar.
15. Pulavar K. Govindan.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 99 (1) of the Madras Assembly Rules, I do hereby nominate the Hon. Sri V. Ramaiah to be the Chairman of the Committee.

(3) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I beg to introduce the Madras Additional Assesment and Additional Water Cess Bill, 1963 \* (L.A. Bill No. 4 of 1963), and move—

“ that the Bill be referred to a Select Committee consisting of the following 16 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri M. Dhandayuthapani.
4. Sri K. B. Palani.

THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND  
ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963  
(L.A. BILL NO. 4 OF 1963)

[Sri V. Ramaiah]

[4th February 1963]

5. Sri A. R. Subbiah Mudaliar.
6. Srimathi Parvathi Arjunan.
7. Sri V. Ramanathan.
8. Sri G. Rajaram.
9. Sri R. Subramaniam.
10. Sri P. Ramachandran.
11. Sri S. Murugaiyan.
12. Sri A. Thyagarajan.
13. Sri A. Thangavelu.
14. Sri K. Cheemaichamy.
15. Sri K. Mookiah Thevar.
16. Sri A. Swamidhas."

The Bill together with the Statement of Objects and Reasons was published last week.\*

The hon. Members are already aware that when the Budget for 1962-63 was presented to the House in June last, the House was informed that the Government proposed to enhance the assessment on wet lands and water-rates. It was indicated that the assessment on wet lands would be raised by 60 per cent in respect of lands under Class I and II sources and by 40 per cent in respect of other sources of lower classes and that the water rates payable on dry lands would be increased by 100 per cent in respect of Class I and II sources and by 50 per cent in respect of other sources. At the time of the Budget discussions and during the Motion of Thanks to the Governor's Address last time, hon. Members gave some suggestions in the implementation of the proposals and these have been taken into consideration in framing the present Bill. The assessment on lands registered as wet in revenue accounts has not been revised during the last 30 years in view of the policy of the Government not to have fresh settlements. These lands are all under old irrigation projects completed before the settlement operations and the assessment on them is less than the charge now levied on lands under the new projects. Also, after construction of certain new projects at high cost no increase of water rate or wet assessment has been made. As the hon. Members are aware, the value of the land has increased and the prices of agricultural produce have substantially risen as also the cost of maintenance of all irrigation works. The land revenue assessment alone has remained stationary; in fact, it is very low when compared with the market value of the land and the benefit derived by the landowners from them. The contribution from land revenue to the State Exchequer has naturally to be increased. Further, our resources have to be mobilised to the utmost capacity if we are to successfully fulfil our commitments during the Third Five-Year Plan period in respect of both developmental and



4th February 1963] [Sri V. Ramaiah]

non-plan schemes. The necessity to augment our resources is all the aggression.

The wet assessment is a consolidated levy which includes a basic assessment for land and a charge for water. The water rate component of the wet assessment may be taken as equivalent to 60 per cent of the consolidated charge on the land for lands under class I and II sources and 40 per cent of the assessment for wet lands under lower classes of sources. Our aim is to double the water-rate now being charged. The Government have, therefore decided that the assessment on wet lands should be raised by 60 per cent in respect of lands irrigated by Class I and II sources and 40 per cent in respect of lands irrigated by other sources.

The total assessment including the proposed increase will, however, be subject to a maxima. The maximum will be different for different categories of land such as Single Crop wet land, Double Crop wet land and Compounded Double Crop wet land and will also depend upon whether the lands are under I and II class sources or under lower classes of sources. The maxima are as below :

10-30  
a.m.

|                           | I and II Classes.<br>RUPEES. | Lower Class.<br>RUPEES. |
|---------------------------|------------------------------|-------------------------|
| Registered double Crop .. | 30 00                        | 30 00                   |
| Compounded Double Crop .. | 25 00                        | 17 00                   |
| Single Crop .. .. .       | 20 00                        | 15 00                   |

Agreeably with the increase in wet assessment, the Government also propose to raise the water-rates payable on dry lands served by I and II class sources by 100 per cent and by 50 per cent in respect of lower classes of sources. The water rate as increased will be subject to a maximum of Rs. 15 per acre. This limit has been fixed keeping in view the water-rate in Cauvery-Mettur Project area of Rs. 10 per acre.

In respect of the lands served by some of the new irrigation projects completed since the First Plan period, the water rates have been fixed only comparatively recently with due consideration to the ruling prices and cost of the profit. The rates are generally higher than those in force in respect of old projects. The assessment on wet land—single crop, double crop and compounded double crop—served by these new projects has already been increased by raising the classification of the sources. The Government have, therefore, decided that the lands served by the following projects should be exempted from the provisions of the Bill :—

1. Amaravathi Reservoir Project.
2. Krishnagiri Reservoir Project.
3. Lower Bhavani Project.

THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND  
ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963  
(L.A. BILL NO. 4 OF 1963)

[Sri V. Ramaiah] [4th February 1963]

4. Mettur Canal Project.
5. Parambikulam-Aliyar Project.
6. Sathanur Project.
7. Vaigai Reservoir Project.
8. New Kattalai High Level Canal Scheme; and
9. Pullambadi Canal Scheme.

It is proposed not to apply the increase to the lands in the Transferred Territory in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district and to the leasehold villages in the State. The Government will have the power to extend the Act to these areas by notification at a later date. With a view to minimise the levy on landholders, the additional assessment or the additional water-cess will not be taken into account for the purpose of calculating standard acre under the Madras Agricultural Income Tax Act, 1955, assessment of local cess and local cess surcharge under the Madras Panchayats Act, or calculating standard acre or the compensation payable under the Land Ceiling Act. The provisions of the Bill will apply to the lands in the area added to this State from the Andhra Pradesh and the Additional Wet Assessment Act in force in that area will be repealed.

Hon. Members will therefore see that the Government have taken all efforts to see that the additional taxation is distributed equitably. With these words, I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963, [L.A. Bill No. 4 of 1963] be referred to a Select Committee consisting of the following 16 Members of the Assembly :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri M. Ramaiah.
3. Sri M. Dhandayuthapani.
4. Sri K. B. Palani.
5. Sri A. R. Subbiah Mudaliar.
6. Srimathi Parvathi Arjunan.
7. Sri V. Ramanathan.
8. Sri G. Rajaram.
9. Sri R. Subramaniam.
10. Sri P. Ramachandran.
11. Sri S. Murugaiyan.
12. Sri A. Thyagarajan.
13. Sri A. Thangavelu.



4th February 1963]

[Mr. Speaker]

14. Sri K. Cheemaichamy.

15. Sri K. Mookiah Thevar.

16. Sri A. Swamidhas."

[திருமதி ஏ. எஸ். பெர்ன்னம்மாள் தலைமை]

\* திரு. எஸ். மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நில வரி மசோதாவைப் பற்றி என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக விவசாய பெருமக்களுக்கு மேலும் பளுவை சுமத்தக்கூடாது என்கின்ற கருத்தை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவை பிளேபிளேய் அமைச்சர் அவர்களும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்கனவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதில் முன்பாக நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஏழை மகனும் அவனுடைய வாழ்க்கை வசதியை பெருக்கிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்கின்ற தத்துவத்தை, கொள்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்பின்பற்றித்தான் தனி மனிதனுக்கு உணவில்கூடவும் ஐக்கத்தினை அழித்திடவேண்டும் என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போல் இந்த நாட்டில் தனிப்பட்ட மனிதன் எதை தன்னுடைய வாழ்க்கை வசதிக்கு நம்பியிருக்கிறானோ அந்த விவசாயத்தைப் பாதிக்கின்ற முறையில் மசோதா கொண்டு வரப்படுகின்ற சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவை ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று காரணங்களை கூறும்போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே இந்த மாகாணத்தில் வரக்கூடிய மொத்த வருமானத்தில் எவ்வளவு முன்னால் இருந்ததோ அதை விட இப்போது எத்தனை சதவிகிதம் குறைந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்ன காரணத்தைப் பரிசீலிக்கும்போது ஒன்றை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பழைய காலத்தில் நம்முடைய மாகாணத்தில் வரி செலுத்தும் நிலத்தின் பரப்பு குறைவாக இருந்தது. ஆகவே நிலவரியின் சதவிகிதம் அதிகமாக தென்பட்டது. இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் வரி செலுத்தும் நிலத்தின் பரப்பு பெருகியிருக்கிறது. அதனால் சதவிகிதம் குறைவாக காணப்படுவதும் இயல்பு. ஆகவே இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி இந்த வரியை உயர்த்தலாம் என்று சொல்வது எந்த வகையில் பொருந்தும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதோடு கூட நிலத்தைப் பொறுத்தளவில் பொதுவான பாப்பளவு இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பரப்பு பெருகுவதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் நமக்கில்லை. மற்ற துறைகளில் எல்லாம் பெருகுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மற்ற துறைகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அளவுக்கு வருமானம் அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பு

[திரு. எஸ். மாதவன்] [4th February 1963]

இல்லை என்பது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு வரியை அதிகரிக்கலாம் என்று சொல்வதும் சரியாக இல்லை என்பதைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நில வருவாய் இன்றுகுறைந்திருக்கிறது என்று ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், நிலத்தில் வருவாயை பெருக்கிக்கொள்வதற்கான திட்டங்களுக்காக செலவு செய்யப்படும் தொகையில் 1.1 சதவிகிதம் தான் ரிட்டர்கை வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். திட்டங்களுக்காக செலவு செய்யப்படும் தொகையிலிருந்து, மிகவும் குறைவாகவே வருவாய் வருகிறது. ஆகவே இந்த வரியை உயர்த்தலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சாதாரணமாக மலேயா, இலங்கை முதலிய இடங்களிலிருந்து வருகின்ற பணமுள்ளவர்களிடம் போய், நீங்கள் அந்த நாடுகளில் லட்சக்கணக்கில் முதலீடு செய்திருக்கிறீர்களே, அதைக்கொண்டு வந்து இந்த நாட்டிலுள்ள தொழில் துறையில் போடுங்களேன், என்று கேட்டால், அவர்கள் சுமார் 10 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வட்டிக்கடையை ஆரம்பித்துவிட்டால் ஒரே இடத்திலிருந்துகொண்டு அதிகமான அளவுக்கு வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவது வழக்கம். பொதுவாக விவசாயத் துறையில் அதிகமான அளவுக்கு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும், அதே போல் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக அதிகமான அளவில் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது என்றும் ஆகவே அதன் மூலமாக வருகிற வருவாயின் காரணமாக, இந்த வரியை அதிகரித்தோம் என்று சொல்லுவது, வட்டிக்கடைக்காரன் கணக்குப்பார்ப்பது போல் தான் இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்விதமான வரிசுளைப் போடுவதற்கு முன்னால் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், மக்களுடைய நன்மைக்காக அதிகமான அளவில் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதன் மூலமாக மக்கள் அதிக பலனைப் பெறுகிறார்கள், ஆகவே வரியை உயர்த்தலாம் என்றும் அரசாங்கத்திலிருந்து சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தத்துவம் நம்முடைய ஜனநாயக ஆட்சியில் இருக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். ஏற்கனவே செஸ் வரியை போட்ட காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் 1865-ல் இதே கருத்தை சொல்லியிருப்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1865-ம் ஆண்டில் மெட்ராஸ் இரிகேஷன் செஸ் ஆக்ட் கொண்டு வரும்போது, அப்போதிலிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் . . .

“ . . . Whereas large expenditure out of Government funds has been and still being incurred in the construction and improvement of the works of irrigation and drainage; and “ whereas it is right and proper that a fit return should in all cases be made to the Government on account of the increased profits derivable from lands irrigated by such works.”

என்று இதே கருத்தைத்தான் கூறியிருக்கிறது. நாங்கள் விவசாயிகளுக்கு பலன்தரக்கூடிய பல திட்டங்களுக்காக



4th February 1963]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

செலவழித்திருக்கிறோம். ஆகவே விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு பகுதியை வரியாக வாங்குவது சரிதான் என்று அன்றைக்குள்ள மசோதாவிற்கு காரணம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே காரணத்தை ஜனநாயக அரசாங்கமும் காட்டலாமா என்று யோசிக்கவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவுக்கான காரணங்களை கூறும்போது இப்போது நிலங்களுடைய விலை மதிப்பு கூடி விட்டது. ஆகவே வரியை உயர்த்தலாம் என்று சொன்னார்கள். நிலத்தின் விலை எங்கே கூடியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், ஆற்றுப் பாசனம் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் புதிதாக அமைத்த திட்டங்களின் மூலம் வசதி பெறும் இடங்களிலுமுள்ள நிலங்களின் விலைதான் கொஞ்சம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தைப் போன்ற, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்ற, மழையை எதிர்பார்த்திருக்கும் இடங்களில் கூட நிலங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையால் பண வீக்கம்தான் நில விலை உயர்வுக்குக் காரணம் என்று சொல்லலாமே ஒழிய, திட்டங்களால் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில், மழையை எதிர்பார்த்துத்தான் விவசாயி தன் வாழ்க்கையை நடத்தும் பகுதியிலாவது, இந்த சட்டத்தை அமுலாக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் இந்த மசோதாவைப் படிக்கும்போது, 11-வது பிரிவைப் படித்தால் எங்கெங்கே பெரிய பெரிய திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏற்கனவே 1955-ம் ஆண்டிலே பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்று சொல்லி விதி விலக்கு செய்திருக்கிறார்கள். மிகுதி இருக்கக் கூடிய பகுதி ஆற்றுப் பாசனத்தை நம்பி இருக்காத பகுதி. மழையை நம்பி இருக்கக் கூடிய பகுதிகளைத் தான் இது பாதிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, எங்கள் பகுதியில் பாலாறு ஓடுகிறது. பாலாறு என்று பெயரே ஒழிய மழை விழுந்தால்தான் தண்ணீர் வரும். அப்படி மழை பெய்து ஆற்றில் தண்ணீர் வரும்போது ஆங்காங்கு மண் அணை போட்டுத் தடுத்து தண்ணீரை நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சிக் கொள்வார்கள். இப்போது புதிய திட்டங்களின் படி மண் அணைக்கு பதில் கல்லணை கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு லட்சக் கணக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். அதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? விவசாயிகள் மண் அணை போட்டுக்கொள்வதற்கு பதில் சர்க்கார் கல் அணை போட்டிருக்கிறார்கள்—அதனால் விவசாயிகள் வேலை கொஞ்சம் குறையும்—அவ்வளவு தான். இதனால் விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், மழை பெய்தால் தான் கல்லணையிலும் தண்ணீர் நிற்கக் கூடிய நிலைமை

[திரு. எஸ். மாதவன்] [4th February 1963]

இருக்கிறது. இதனால் விவசாய உற்பத்திக்கு எந்த விதமான புதிய பலனும் இல்லை. அந்தப் பகுதிக்கு வரியை உயர்த்த வேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடாது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளை (exclude) நீக்கம் செய்து விடவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு சிறு அளவிலே, குறைந்த அளவிலே, 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் ஏற்கனவேயே அக்ரிகல்கூரல் இன்கம்-டாக்ஸ் என்று போட்டு விட்டோம். அதிலே குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்கு மேல் விவசாயி பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால் அதன் மீது வரி போடப் படுகிறது. அதே முறையில் இதையும் ஒரு ப்ரொக்ரெஸிவ் டாக்ஸாக வைத்து நிலம் கூடக் கூட, பரப்பளவு அதிகமாக அதிகமாக வரியை அதிகமாக வைக்க வேண்டுமே தவிர, 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று அதற்குட்பட்டு வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் வரி ஏற்றம் கூடவே கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தபோது ஏற்கெனவே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 1802-ம் ஆண்டிலிருந்து பார்த்தால் நில வரி—அடிப்படை பேசிக் லாண்ட் ரெவின்யூ—அப்போதுதான் நிர்ணயிக்கப்பட்டது, காலம் கடந்து விட்டது, விலைவாசி ஏறி விட்டது, விவசாயியின் வருமானம் பெருகி விட்டது, புதிய முறையிலே பேசிக் லாண்ட் ரெவின்யூவை அமைப்பதற்கு பதில் வரியை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறான். விவசாயிகள் அதிக அளவு பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு மேலும் உயர்த்த மாட்டோம் என்று வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 1802-ல் மெட்ராஸ் பர்மனெண்ட் ரெகலேஷன் கொண்டு வந்தபோது தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறான். “whereas the Government have resolved to fix for ever a moderate assessment of public revenue on such lands the amount of which shall never be liable to be increased under any circumstances.” என்று

வெள்ளைக்காரன் கொடுத்த உறுதியை நாம் மீறலாமா? இன்றைக்கு அப்படி மாற்றுவதற்கு வேண்டிய நிலைமை என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நன்மை செய்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, விவசாயிகள் இந்த நாட்டுக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியவர்கள். ‘உழைத்து வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின் செல்பவரே’ என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாயத்திற்கு அச்சாணியாக விளங்குகிறவர்கள்



4th February 1963]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

உழவர்கள் என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தைக் காப்பதற்காக விவசாயிகள் பயன்படுவதால், சமுதாய மக்களுக்கு உணவு அளிப்பதால், சமுதாயம் வாழ்வதற்கு அவர்கள் முக்கிய காரணமாக இருப்பதால் வெள்ளைக்காரன் 1802-ம் ஆண்டிலேயே முடிவு கட்டினான் என்பதை முதலிலே இந்த மாமன்றம் யோசித்து பிறகு மாற்றவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தால், நிச்சயம் ப்ரொக்ரெஸிவ் டாக்ஸாக இதை வைத்து குறைந்த அளவு வைத்திருக்கிறவர்கள் விதி விலக்கு அளிக்கும் அடிப்படையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்குச் சில விளக்கங்களைக் கூறவேண்டுமென்று தங்கள் அனுமதியின் பேரில் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொள்ள முற்படுகிறேன்.

ஏதோ 1802-ல் வெள்ளைக்கார ஆட்சி பர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்ட் செய்தார்கள், அவைகளை மாற்றவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் மாற்றுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒரு வழக்கறிஞர். அதுவும் ஜமீன் பிராந்தியத்தில் இருக்கிறவர். அந்த ஜமீன் பிராந்தியத்தில் இருப்பதைப் போல எங்கும் ஒரே முறை என்று அவர் நினைக்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. சட்டம் தெரியாமல் கூறுகிறார் என்று நான் கூற மாட்டேன். பர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்ட் என்றால் என்ன? ரயத்வாரிக்கு அது பொருந்தாது. கனம் அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியும் அப்போதைக்கப்போது செட்டில்மெண்ட் நடந்துகொண்டே இருந்தது. 1802-க்குப் பின்னால் ஒவ்வொரு செட்டில்மெண்ட்டிலும் வரி உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்னால் தான் ரீ-செட்டில்மெண்ட் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டது—ஆனால் அது ரீ-செட்டில்மெண்ட் ஆஃப் ரயத்வாரி. பர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்ட் என்பது ஜமீன் பிராந்தியங்கள், சுரோத்திரியம் பிராந்தியங்கள் ஆகியவைகளுக்கு, யாருக்கு செட்டில்மெண்ட்? ஜமீன்தாருக்குச் செட்டில்மெண்ட். விவசாயிகளுக்குக் கா செட்டில்மெண்ட்? அப்போதே விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் புகார் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? ஜமீன்தார்கள் வரியை உயர்த்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று எவ்வளவோ புகார்கள் இருந்தன அதைத் தவிர்க்கத் தானே 1938-ம் ஆண்டிலேயும், 1946-47-ம் ஆண்டிலேயும் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஜமீன்தாருக்குத்தான் பர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்ட். இதை கனம் அங்கத்தினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அதை நாம் மாற்றி விட்டோம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஜமீன் பிராந்தியத்திலே விவசாயிகள் அதிக வரி கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏதோ ராமநாதபுரம், சிவகங்கை பகுதிகளில் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம். பொதுவாக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1963]

வரி அதிகமாக இருந்தது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு அதை அக்கம் பக்கம் உள்ள அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறோம். பர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்டிலே இருந்ததை விடக் குறைந்திருக்கிறது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். குறைந்த பட்சம் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு எடுத்து விடலாம், வரி அதிகரிப்பதை ஸ்லாப் ஸிஸ்டம் வைத்து யார் யார் அதிகமாக வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத் தகுந்தபடி அதிகப்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். வருமானத்திற்கு வரி என்றால் அது சரி. ஆனால் இந்த மசோதா விலே நீர்ப்பாசனத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். இதை வரி என்று கூடச் சொல்ல முடியாது—இது ஒரு ஸெஸ். நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தான் இந்த வரி. ஒரே அளவில் போடுவது தான் முறையே தவிர அதிகப்படுத்திக்கொண்டுபோவது முறையல்ல. ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், 2 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அந்தந்த அளவுக்கு நீர்ப்பாசனம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. அப்படி பயன்படுகிற போது அதற்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் வரி செலுத்தவேண்டும். முன்பு இருந்த வரியை விட இப்போது உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

அப்புறம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார். அங்கேயும் வெள்ளைக்கார ஆட்சியை எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே தான் அங்கத்தினராக வந்திருக்கிறார், இதற்கு முன் வழக்கறிஞராக இருந்திருக்கிறார், அரசியலில் அக்கரை காட்டக் கூடியவர், இதற்கு முன் சட்ட சபையில் நடந்த விவாதங்களை கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்த சட்ட மன்றத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதைப் பற்றி கொள்கையை நிர்ணயித்து தெரிவித்திருக்கிறது. அதற்கு முன்பு வெள்ளைக்கார ஆட்சி இருந்தபோது, கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதென்றால், போடக்கூடிய மூலதனத்துக்கு வட்டி எவ்வளவு, அது போக எவ்வளவு லாபம் வரும் என்று பார்ப்பது வழக்கம். தொழில் செய்கிறவர்கள் மூலதனத்தை வட்டிக்கு விட்டால் எவ்வளவு வட்டி கிடைக்குமோ அது போக எவ்வளவு லாபம் வரும் என்று பார்ப்பார்களோ அந்த முறையில் தான் வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் இருந்தது. 1802-லிருந்து வெள்ளைக்கார ஆட்சி அனுசரித்து வந்த கொள்கை அதுதான். அதேமாதிரி பரிசீலனை செய்து பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அவர்கள் கைவிட்டுவிட்டார்கள். கீழ் பவானித் திட்டத்தை ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்பட்ட உடனேயே நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதனால் இப்பொழுது விவசாயிகள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டம் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்த திட்டம். அந்தத் திட்டம் 50 ஆண்டுகளுக்கு



4th February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முன்பே நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், குறைந்த செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம். அம்மாதிரி பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வெள்ளையர் ஆட்சியால் நிறைவேற்றப்படாமல் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து, வட்டி வராது, வட்டிக்கு மேலே லாபம் இவ்வளவு வேண்டும், அதிகமான லாபம் வேண்டும் என்றெல்லாம் டிவிடெண்டு பெறுவது மாதிரி கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து— அதைத் தான் ‘ரெம்யூனரேடிவ்’ என்று சொல்லுவார்கள்— அதெல்லாம் தங்களுக்கு சரிப்படாது என்று கருதி பல திட்டங்களை அன்று ஆங்கிலேய ஆட்சியில் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அப்படித் தான் 40 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நிறைவேற்றப் பட்டவேண்டிய திட்டங்களெல்லாம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் ஒவ்வொரு ரூபாய் எடுத்து நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் அப்பொழுதே இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை நாம் அடியோடு கைவிட்டுவிட்டோம். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில் வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் கையாண்டு வந்த கொள்கையை, அந்தத் திட்டங்கள் லாபத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நாங்கள் கைவிட்டு விட்டோம். நான் இந்த மன்றத்தில் அப்பொழுது எத்தனையோ முறை விளக்கியிருக்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு லாபம் வருகிறது என்றால், வட்டிக் கணக்குப் பார்க்காமல், அதற்கு மேலே லாபம் என்ன வருகிறது என்று கணக்குப் பார்க்காமல், விவசாயிகள் அதன் மூலம் செழிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்தால், அது தான் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிற லாபம். அந்த லாபத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பல திட்டங்களை ஒரு பெர்சென்ட், 2 பெர்சென்ட் வீதம், வருமானம் வருகிற திட்டமாக இருந்தால் கூட, தயங்காமல் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களினால் லாபம் பார்த்தால், லாபம் கிடையாது, விவசாயிகள் அடையும் பயன் தான் லாபம். வெள்ளையர் ஆட்சியில் அனுசரித்த கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட கொள்கை இது. ஆனால், இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் விவசாயிகள் லாபம் அடைகிறார்கள், பயன் அடைகிறார்கள். அந்த லாபத்தைத்தான் சர்க்கார் பார்க்கிறது. அதைத்தான் லாபம் என்று கருதி இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. நாம் இந்தத் திட்டங்களுக்காக பணத்தை செலவு செய்கிறோம் என்றால், லாபத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை என்றாலும், எவ்வளவு தூரம் ஒரு திட்டத்தினால் நாம் பலன் அடையமுடியும் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து 100 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேலே, 50 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேலே பயன் அடையாது என்று தெரிந்தால் அதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1963]

இப்பொழுது நீர்ப்பாசன வரியை அதிகப்படுத்துவது பற்றி சொன்னார்கள். நீர்ப்பாசன வரி நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு போடப்படுகிறது. சாதாரணமாக எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? தமிழ் நாட்டில் நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறார்கள்? நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஓரளவுக்கு வசதி படைத்தவர்கள். அவர்கள் வேளாண்மை செய்வது அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் சேர்த்துதான். அதனால்தான் வேளாண்மைத் தொழில் ஒப்புயர்வற்ற தொழில் என்று சொல்லுகிறோம். ஆட்சி செலுத்துகிறவர்கள் எல்லோருடைய வசதிகளையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அதிகமாகச் செலவு செய்து அவர்கள் பயன் அடையும்படி செய்வது முறையல்ல. அதனை இப்பொழுது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வது நமது சோஷலிஸ்ட் பாலிக்கு முரண்பட்டது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே இப்பொழுது என்ன செலவாகிறது, அதனால் என்ன பலன் ஏற்படுகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். நான் இப்பொழுது மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றே ஒன்று குறிப்பிட்டேன். மொத்த வருமானம் ஏறிக்கொண்டே வருகிறது, அந்த அளவுக்கு நில வரி ஏறவில்லை என்று சொன்னேன். ஏறவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர, வருமானம் வருகிற அந்த அளவுக்கு ஏறவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. முன்பே எடுத்துக் காட்டினேன். கடைசியிலே கணக்குப் போட்டதிலே, மொத்த வருமானத்திலே 100-க்கு 50 வீதம் நிலவரி இருந்தது 1952-53-ல். இப்பொழுது 100-க்கு 9.3 வீதம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். மறுபடியும் இதை 100-க்கு 50-ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல. நில வரியைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தலாம் என்பதுதான் நோக்கம். 100-க்கு 50 வீதம் வசூலிட்டாலும், 100-க்கு 9-லிருந்து 10, 12, 13, 15 ஆகும், அவ்வளவுதான் ஆகும். நீர்ப்பாசன பெட்டர்மெண்ட் லெவ்வி ஏன் விதித்திருக்கிறோம் என்றால், அதுவும் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை கருத்தில் கொண்டுதான். ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு செலவு செய்தால், அதனால் ஒரு சிலர் பலன் அடைகிறார்கள். அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரிப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்கிறோம். அப்படிச் செலவு செய்வதில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் அபிவிருத்தி வரி விதித்திருக்கிறோம். புதிய திட்டங்களுக்காக அபிவிருத்தி வரி போட்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் அவர்களை இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கியிருக்கிறோம். அடியோடு மழையை எதிர்பாராக்கிற பிராந்தியமாக இருக்கலாம். அப்படி மழையை எதிர்பார்க்கிற பிராந்தியமாக இருந்தால், அதற்கு வரி வசூது. ஒரு நீர்ப்பாசன அமைப்பு இருந்து, கொட்டாலும் கரி மற்றபடி கண்மாய்க் இருந்தால்



4th February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

லும் சரி, அல்லது கால்வாயாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு நீர் ஓட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதனால் பயன் அடையக்கூடிய பரந்தியத்திற்குத்தான் இந்த வரி போடப்படுகிறது. அந்த நீர்ப் பாசன அமைப்புக்காக சர்க்கார் செலவு செப்பவேண்டியிருக்கிறது, மேலும் அதை சரிப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி வகையிலேதான் தண்ணீர் தீர்வை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை ஓரளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம், நர்ப்பாசன அமைப்பினால் பயன் அடைந்தவர்களுக்கு மாணவாரிப் புஞ்சை என்று சொல்லுவார்கள், அதாவது மழையையே எதிர்பார்த்த நிலமாக இருந்தால், அதற்கு இந்த வரி வராது. மற்ற விவரங்களை யெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டியில் பேசிக்கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் தவறான கருத்தைக் கொண்டிருந்ததால், அதை உடனே அவர்களுக்கு விளக்கவேண்டும் என்றுதான் இப்பொழுது இந்த விவாதத்தில் தலையிட்டேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த நிலவரி விதிப்பின் மசோதா மீது என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, விதித்திருக்கிற வரி யார் தலையில் சுமத்தப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்கு நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிலத்திற்கு வரி விதித்தால், நிலச்சுவான் தார்களை பாதிக்கும் என்று பேசும் பேச்சுப் போய், விவசாயிகளை பாதிக்கிறது என்று சொல்லுகிற நிலைமையில் உறுப்பினர்கள் இங்கே பேச வந்திருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லுவதற்கான காரணம், யாரிடத்திலே நிலம் கிடைக்கவேண்டுமோ, யார் உழுகிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலம் சேருகிற அளவுக்கு சட்டம் செய்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவை கூறியிருப்பதை யாரும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். நில வரி என்பது 1960-ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஓரளவுக்கு விதிக்கவேண்டும், விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அந்த வரியும், செஸ், அபிவிருத்தி வரியும் இப்படி பல கோணங்களில் வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1960-ஆம் வருஷத்தில்தான் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தோம் அதற்குப் பிறகு வரி விதிப்பைப் பற்றி கொஞ்சம் அதிகமாகவும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஏதாவது அபிவிருத்தி வரி விதிக்கவேண்டுமானால், நிலத்தின் அடிப்படையிலே விதிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறோம். பஞ்சாயத்தானாலும், பஞ்சாயத்து கூட்டுறவு ஐதாலும், செஸ்களை இப்பொழுது நில அடிப்படையிலே விதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் கொள்கையை நிலம் பரவலாக்கப்பட்டு, உழுபவர்கள் கையில் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டதாக

[திரு. கோ. சி. மணி] [4th February 1963]

நிலம் சிலரிடத்தில்தான் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதுதான் குறிப்பிட்டு அதைச் சொன்னார்கள். அவர்களை பாதித்தாலும் பரவாயில்லை என்ற உள் நோக்கத்தோடுதான் இதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் பொழுது, ஒரு நபருக்கு 15 ஏக்கர் இருந்தால் போதும் என்று எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் இதே காரணத்தைத்தான் இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். 15 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டால் போதும். நிலம் இல்லாதவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் நினைத்துச் சொன்னோம். அப்பொழுது அது கூடாது, அது முடியாத காரியம், அவர்களுக்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் இருந்துதான் நிரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த வரியின் காரணமாக லாப நஷ்டக் கணக்கை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும், சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி, அதனால் விவசாயம் நிற்பதையை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்றுதான் வரி விதிக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு விவசாய நிலத்திற்கு ஒரு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறோம், ஒரு பாசன வசதி செய்திருக்கிறோம் என்றால் அந்த ஆண்டிலே அதனுடைய பலனை நாம் எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை. ஒரு செகுலேட்டரைக் கட்டினால், அல்லது பெட்டாம்-ஸ்டாக் கட்டினால், அதன் பலனை அந்தப் பகுதி நிரந்தரமாக எப்பொழுதும் அனுபவிக்கவேண்டும் என்றுதான் அதைக் கட்டிக்கிறோமே தவிர, அந்த வருஷத்திற்கு லாபம் எவ்வளவு, அந்த வருஷம் எத்தனை கோடி ரூபாய் செகுலேட்டர் கட்டுவதற்கு செலவாகியிருக்கிறது, அந்தப் பசுவிக்கு அந்தப் பகுதியிலிருக்கிற எத்தனை ஏக்கருக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வருமானம் என்ற கணக்கை நாம் போடுவதில்லை. அப்படிப் போடுவது நியாயமில்லை. ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள தஞ்சை நிலம் உள்ளவரை, புஞ்சை நிலம் உள்ளவரை, அந்தப் பாசனத்தை நம்பி அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் வாழலாமென்ற அடிப்படையிலே தான் திட்டங்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி உருவாக்கப்படுகிற திட்டங்களுக்கு நாம் லாப நஷ்டக் கணக்குப் போடுவது அவ்வளவு நியாயமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மானுவாரி நிலங்களுக்கு இந்த வரி இல்லை. அடுத்தாற்போல் ஆறுகள் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிற நிலங்களுக்கு இந்த வரி உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பகுதியிலிருந்து வருபவன், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. மேட்டூர் தேக்கத்திலே தண்ணீர் நிரம்பி ஆறுகளிலே வந்தாலும், அப்படி ஆற்றிலே வருகிற தண்ணீர் கால்வாய்களுக்குப் போகிற உத்தரவாதம் உண்டா என்று சொன்னால் பல பகுதிகளிலே இல்லை. அப்படி கால்வாய்களுக்கு வந்தாலும், மடைகளை எட்டிப் பார்க்குமா என்ற உத்தரவாதம் கிடையாது. மடைக்கு வருகிற தண்ணீர் வயலுக்கு எட்டுமா

11-00  
a.m.



4th February 1963] [திரு. கோ. சி. மணி]

என்று பார்த்தால் சென்ற வருடம் வந்த வெள்ளத்தின் காரணமாக சில பகுதிகள் மேட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், தண்ணீர் வயலுக்கு ஏறாத அளவுக்கு இன்று அந்தப் பகுதிகள் காட்சி அளிக்கின்றன. சர்க்கார் என்ன நினைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், காலிரித் தண்ணீர் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது, கால்வாய்கள் எல்லாம் நிரம்பி வழிகின்றன, ஆகவே தஞ்சையிலே இருக்கின்ற நஞ்சை நிலங்களுக்கு ஏராளமாக வரி போடலாமென்று கருதுகிறார்கள். அப்படி தண்ணீர் பாய்ந்தாலும், உள்ளபடியே அங்கே விவசாயம் செய்யப்படும் 'மாடல்' பகுதிகளிலே நடக்கும் திட்டங்களை வைத்துக் கணக்கிடலாம். சர்க்கார் நடத்தும் பண்ணைகளை வைத்துப் பார்த்தாலும்கூட, எந்த அளவுக்கு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வரவு செலவிலே மிகுதிப்படும் என்பது தெரியவரும். கிராமப் புறங்களிலே உள்ள விவசாயிகள் பல்வேறு வரிகளைக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கு செஸ் வரி கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் கிராமப் புறங்களில் உற்சவங்கள் நடக்கும்பொழுது நிலத்தின் அடிப்படையில் தான் வரி வசூலிக்கிறார்கள். ஒரு சாலை போடவேண்டுமென்று சொன்னாலும் ஒரு பள்ளி அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும், கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள், அவர்களிடம் இவ்வளவு உக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால், இவ்வளவு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் வசூலிக்கும்பொழுது, அந்த எல்லை எந்த அளவுக்கு உச்ச கட்டத்தை அடைகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நிலத்தின் மதிப்பைப்பற்றி வருவாய்த்துறை அமைச்சர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். வருமானத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் ஆறுகளால் பாசனம் அடையும் நிலங்களுக்கும், மழை பெய்தால் தான் தண்ணீர் வரும் என்ற நிலையில் உள்ள இடங்களுக்கும் வேறுபாடு குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆறுகள் ஓடுகின்ற எல்லா இடங்களிலும், எல்லா நிலங்களும் ஒரே தரமாக இருப்பதில்லை. நெருக்கடிக்குத் தக்கவாறு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலம் இன்றாளுக்கு இப்பொழுது அவசியம் தேவை என்கிற அளவில் இருக்கிற நிலங்களுக்குத்தான் விலை ஏறியிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் விலை ஏறவில்லை. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் வருடா வருடம் நிலத்தை வாங்கி விற்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அதையே தொழிலாகக் கொள்ளவும் இல்லை. நஞ்சையையோ, புஞ்சையையோ நிச்சயமாக விற்பனைப் பொருளாகக் கருதக்கூடாது. சாஸ்வதமான ஒரு இடத்தில் அவை இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் நிலத்தை விற்கிறான் என்று சொன்னால், வேறு வழியில்லை, விற்பதற்கு வேறு பொருள்கள் இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். அதை விற்காமல் காலம் கழிக்க முடியாது என்கிற பொழுதுதான் நிலத்தை விற்பான். அப்படி விற்கும்பொழுது விலை ஏறினாலும் ஒன்றுதான், ஏறாவிட்டாலும் ஒன்றுதான். அதைப் பொருத்து வரி விதிப்பது என்று சொன்னால், அது அவ்வளவு உகந்ததாக இல்லை. பாசன வசதிகளைப் பெருக்குகிறோம், அதற்காக செலவு

[திரு. கோ. சி. மணி] [4th February 1963]

செய்திருக்கிறோம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மைதான். ஓரளவுக்கு பாசன வசதிகள் என்ற பெயரில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. ஆனால் அவைகள் பலன் கொடுப்பது இனிமேல் தான் இருக்கிறது. இந்தப் பலன் வருவதற்குள்ளேயே, வரியை மேலும் மேலும் சுமத்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. எல்லா நிலங்கள்மீதும் வரி போடவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. புதிதாக பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்பொழுது, புதிதாக ஒரு வாய்க்கால் வெட்டும்பொழுது, அதனால் பலன் அடைகிற பகுதிகளுக்கு வரி விதிக்கவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளின் நிலைமையை ஊடுருவிப் பார்த்தால், 5 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் பயிர் செய்பவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். உச்ச வரம்பு சட்டப்படி பிரிக்கப்படாத நிலங்கள், மொத்தமாக இருக்கிற நிலங்கள் இருக்கின்றன. உச்ச வரம்பு சட்டம் அவைகளைத் தொட்டுக்கடப் பார்க்கவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள மடங்களுக்கும், தேவாலயங்களுக்கும் எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்குமேல் ஒருவர் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் செய்துவிட்டு, லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை எல்லாம் அப்படியே வைத்திருக்கிறோம். யார் யாரோ உழுது பயிரிடுகிறார்கள் என்றாலும் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த நிலங்களுக்கு கேவஸ்கானம்தான் சொந்தக்காரர்கள். அதேமாதிரி மடாலயங்களைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்களுக்கு மடாலயங்கள்தான் சொந்தக்காரர்கள். ஒரு தனிப்பட்ட நபரை எடுத்துக்கொண்டால், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து வரும் லாபம்தான் கிடைக்கும். ஆனால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், ஏற்கெனவே 10 ரூபாய் வீதம் கிடைத்தால் இப்பொழுது ரூ. 8 வீதமாவது கிடைக்கிறது. ஆகவே தேவாலயங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் வரி விதிப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆடம்பரச் செலவுகளை அந்த ஸ்தாபனத்தினர் குறைத்துக்கொள்ளலாம். எழுதி வைத்த நியதிப்படி எந்தெந்த மடங்களிலே நடைபெறுகின்றன என்பது கனம் அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். தூய்மை தாண்டவமாடுகிறது, சைலம் தழைத்தோங்குகிறது என்று கூறுகிற நேரத்திலே, இன்று தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு நாம் அவர்கள் கொடுப்பதைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். இவ்வளவு தரவேண்டுமென்று அவர்களை மிரட்டிக்கூட நாம் கேட்கவில்லை. அவர்களாகக் கூப்பிட்டுத் தருவதைத்தான் நாம் பெற்றுக்கொள்கிறோம். கிராமங்களிலே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 10-ஆவது தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் நிதி வசூல் செய்து வருகிறோம். ஒருவர் ஒரு ரூபாயை வைத்திருந்து, பஞ்சாயத்துக்கு 8 அணா வரி செலுத்தினால் அது மாதத்து வரியை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு வாங்குகிறோம். ஆனால் கோடிக்கணக்கான அளவில், லட்சக் கணக்கான அளவில் பணம் வைத்திருப்பவர்கள், மாடமாளிகை



4th February 1963] [திரு. கோ. சி. மணி]

கூட கோபுரத்தில் வசிப்பவர்கள், ஒரு குடிசைக்கு 8 அணு வீதம் கொடுக்கின்ற அளவுக்காவது நிதி கொடுக்கிறார்களா என்பதை அருள் கூர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவேதான் ஒரு குழி இருந்தாலும், ஒரு ஏக்கர் இருந்தாலும், இந்த வரியைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டாமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி வருகிற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதம் வரும்பொழுது நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நீர்ப் பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய மாவட்டத்திலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிலைமை இப்படியிருக்கிறது என்றால், மற்ற மாவட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும். வரியை உயர்த்தாமல் எப்படி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். பணத்தை எதிர்பார்த்துத்தான், லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பொருத்துத்தான் எல்லா இலாக்காக்களும் இயங்கவில்லை. மின் பண்ணைகளும் வைக்கிறோம். மாடல் பண்ணைகளும் வைக்கிறோம். இவையெல்லாம் வருவாயைக் கருதி வைப்பதில்லை. நின் வாரிசு களுக்காகவே இத்தகைய திட்டங்களெல்லாம் வைக்கின்றோம். இப்படிப் பல திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் வைக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட சர்க்கார், இந்த நிலத்திற்கு மட்டும் இவ்வளவு லாப நஷ்டக் கணக்கு போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலவரி, தண்ணீர்த் தீர்வை அதிகரிப்பு பற்றிய மசோதாவை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவின்மீது பேசும் போது, 'தண்ணீர்த் தீர்வையும், நில வரியும் செட்டில்மெண்ட் காலத்தில் போடப்பட்டது, அதுவே இன்னும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே தீர்வை அதிகரிப்பு செய்ய வேண்டியது நியாயம்' என்று கூறினார்கள். அத்துடன் கூட, 'ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக் ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்'லில், "நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது" என்று கண்டிருக்கிறது. பழைய செட்டில்மெண்ட் காலத்தில் போடப்பட்ட தீர்வையே இப்பொழுது இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆனால், அதே தீர்வைதான் இப்பொழுதும் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோமென்றாலும், வேறு அடிப்படையில் தீர்வை அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நிலவரி, தண்ணீர்த் தீர்வை இவைகளைப் பொறுத்த வரையில், அதே அளவில் இருந்தாலுங்கூட, விவசாயிகள் செலுத்தக்கூடிய வரி நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்] [4th February 1963]

கிறது என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. பஞ்சாயத்தில் அதிகமாக வரி விதித்திருக்கிறார்கள், அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு விவசாயியும் தீர்வை அதிகமாகச் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறான் என்பதைப்பற்றி எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது.

அத்துடன், 'நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்ந்திருப்பதற்கும் இப்பொழுது தீர்வை போடுவதற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆனால், 'நிலத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானம் அதிகரித்து இருக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானம் அதிகரித்திருக்கின்றது என்றால், சாகுபடி செய்வதற்கும் செலவு அதிகம் ஆகிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எனவே, இந்த இரண்டையும் கணக்கு பார்த்தால், அதிலிருந்து, நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைக்கின்றபடி, அதிகமான வருமானம் கிடையாது என்பதைத்தான் நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக முன்பெல்லாம் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து என்ன வருமானம் வந்ததோ அதைவிட இப்பொழுது அதிகமான வருமானம் வருகிறதென்றால், சாகுபடிச் செலவும் மிகவும் அதிகமாகிவிட்டது. நிலத்திற்செலவையைப் பற்றித்தான் நாம் கவலைப்படுகிறோமே தவிர, நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதற்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன என்ன சாமான்கள் வேண்டியனவோ, அவற்றினுடைய விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் இதுவரையில் எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், ஏதோ இப்பொழுது விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், இது நிரந்தரமானதல்ல. ஒரு வருஷத்தில் நெல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இன்னொரு வருஷத்தில் குறைந்து விடுகிறது. இம்மாதிரி ஏறியும் இறங்கியும் இருந்துகொண்டிருக்கக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் இப்பொழுது விற்கும் விலையை நிரந்தரமானது என்று வைத்துக்கொண்டு நாம் அதிகத் தீர்வை போடுவது நல்லதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி நாம் போடுவதாயிருந்தால், சாகுபடிதாரர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய நிலைமையில் நெல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இம்மாதிரி வருஷம் வருஷம் 'ஸ்பளக்ஸவேஷன்' இருந்துகொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த காலத்தில் இப்பொழுது விற்கும் விலையை அனுசரித்து நாம் தீர்வை மட்டும் போட்டுவிட்டால் அது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவினால் மிகவும் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் என்றே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இந்த மசோதாவின் 11-வது செக்ஷன் பிரகாரம் ஒன்பது ப்ராஜெக்டுகளை இந்த அதிக வரி விதிப்பிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அத்துடன், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏற்கனவே இந்த நில வரி சற்று அதிகமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அதிகமாகப் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் தஞ்சை ஜில்லா பூராவிலும் உள்ள விவசாயிகள், சிதம்பரம் தாலுகாவில் உள்ளவர்கள், திருச்சி



4th February 1963] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்]

ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியினரும் ஆவர். ஆகையால் ஏதோ தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளையே மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்றுகூட எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது.

அத்துடன் கூட, இன்னும் ஒன்று நான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இதை எந்த மாதிரியான தருணத்தில் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது, கொள்கையளவில் நாம் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த மசோதாவை முன்னதாகவே கொண்டு வந்து, இந்த வரியையும் சேர்த்து ஒரேயடியாக அவர்களுக்கு கணக்குக் கொடுத்து, வசூல் செய்திருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆனால், இப்பொழுது என்ன நிலை இருக்கிறது? இந்த வருஷத்துக்கு எவ்வளவு வரி என்று கணக்கப்பிள்ளைகள் கணக்குக் குறித்துக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், இந்த சட்டம் 1961-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ஆம் தேதியன்று அமுலுக்கு வருகிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடனே என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? அடுத்தபடியாக, இன்னும் நாலேந்து மாதங்கள் கழித்து இந்த வருஷத்துக்கு மறுபடியும் ஒரு தடவை தீர்வை வசூலிக்கப் போகிறார்கள். இது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருக்கும், வருஷத்தில், அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், குறுவை சாகுபடி மழையினால் மிக மிகப் பாதிக்கப் பட்டுவிட்டது. அதனால், குறுவை அறுவடைக் காலத்தில் அறுக்கவே முடியவில்லை. வெளி ஜில்லாக்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு இதைப்பற்றி அனேகமாக நன்றாகத் தெரியாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். மழை காரணமாக குறுவை நெல்லை அறுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. சிலவிடங்களில் கூலி ஆட்களுக்குக் கூலி கொடுத்தாலே போதும் என்ற நிலைமை வந்துவிட்டது. இன்னும் சிலவிடங்களில் எத்தனையோ ஏக்கர்களில் அறுவடை செய்யாமலே உழுது நட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வந்திருந்தார்கள். நான் இதைப்பற்றி அவரிடத்தில் சொன்னேன். 'பல ஏக்கர்களில் அறுவடை செய்யாமல் உழுது நட்டார்கள், மிகவும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது' என்று நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதன் பிறகுதான், இம்மாதிரியாக நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய காலத்தில்தான், அதாவது மார்கழி மாதத்தில், விவசாயிகளிடத்தில் எந்தவிதமான பணமும் கையில் இல்லாத காலத்தில் நாங்கள் தேசப் பாதுகாப்பு நிதி சேகரிக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டோம். இவ்வளவு கஷ்டப்படக்கூடிய நேரத்தில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வருவதற்குள்ளாக இருபது லட்ச ரூபாய் திரட்டவேண்டுமென்று நாங்கள் மாவட்ட டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் முடிவு செய்திருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு தொகையை வசூல் செய்ய முடியுமா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால், எங்களுடைய சந்தேகத்தையெல்லாம் மீறிவிட்டது மக்கள் உற்சாகம். அந்த

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்]

[4th February 1963]

மக்கள் யார் என்றுதான் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அந்த மக்கள்தான் இந்த ஏழை விவசாயிகள். இந்த விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் மனமுவந்து நாங்கள் எதிர்பார்த்த உற்சாகத்தையும் மீறி, தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் வழங்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மறுபடியும் அதே விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சம்பா மகசூலிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்பார்த்ததைவிட மிகக் குறைவாகவே நெல் கண்டிருக்கிறது. நெல் குறைவாகக் கண்டிருக்கிறது என்பதோடு நெல்லின் விலையும் குறைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி தருணத்தில்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். எனவே, 1—7—1962 என்று இருப்பதை ஒரு வருஷத்திற்கு அப்புறமாகத் தள்ளிப்போட்டு, அடுத்த வருஷமாவது நாம் இந்தப் பூராப் பணத்தையும் ஒரே தடவையாக வசூல் செய்வதற்குள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், 'நாம் இந்த அளவுக்கு அதிக வரி போடுவதை விவசாயிகளால் தாங்க முடியாது. இப்போதுள்ள நிலைமையில், நில வரியை 60 சதவிகிதமாகவும், தண்ணீர் தீர்வையை 100 சதவிகிதமாகவும் உயர்த்தியிருக்கின்றோம். இது தாங்க முடியாதது. ஆகையால், இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு இனத்திலும் ஐம்பது சதவிகிதமாவது குறைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். செலக்ட் கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்யும்போது, இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் சொல்லலாம். அதுதான் நாம் காம்பவுண்டு செய்வதற்கு வசதி செய்திருக்கிறோமே என்று. ஆனால் அந்த உயர்ந்த பட்ச அளவுக்கு தஞ்சை ஜில்லா நிலங்கள் வராது. தஞ்சை ஜில்லாவில் பத்துப் பன்னிரண்டு ரூபாய்க்குமேல் கிடையாது. இதை வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும். காம்பவுண்டு செய்தால் தஞ்சை ஜில்லா நிலங்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் கிடையாது. வேறு ஜில்லாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இதனால் பிரயோசனம் ஏற்படலாம். ஆகையால்தான் நில வரியை 60 சதவிகிதம் உயர்த்துவது என்பதற்கு பதிலாக 30 சதவிகிதம் என்றாவது, தண்ணீர் தீர்வையை நூற்றுக்கு நூறு என்று உயர்த்துவதற்கு பதிலாக 50 சதவிகிதம் என்றாவது மசோதாவில் விதித்திருப்பதை அடியோடு நீக்க முடியாவிட்டாலும் குறைக்க பொறுக்குக் கமிட்டியில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, விவசாய வரியைப்பற்றி நான் அடிக்கடி முன்னதாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். நிலவரியை அடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு போகிற காலத்தில் விவசாய வருமான வரியை இந்தத் தருணத்தில் குறைக்க முடியுமா? இது இருக்கத்தான் வேண்டுமா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கவனித்து விவசாய மக்களுடைய பளுவைக்



4th February 1963] [திரு. ரா. சுப்ரமணியன்]

குறைக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வந்தாலொழிய விவசாயத் தொழிலை நல்லமுறையில் செய்வது முடியாத காரியமாகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Madam, I rise to oppose this Bill in all its entirety. In the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill, it has been stated that the revenue that is being assessed is out-moded and bear little relation to the productivity of the land and the price which the land owners are getting for their produce. The value of the land has risen. But the statement that the land revenue has not been increased is not correct. Land Revenue might not have been increased considerably. But the collections from the agriculturists by way of land revenue, cess and other taxes have been enhanced. The cess which was only 2 pies has been increased to 50 nP. In the Panchayats Act the Panchayat Unions have been empowered to levy surcharge on land. Panchayat Unions are levying tax ranging from 25 nP. to 93 nP. per rupee. This works out to more than 150 per cent of the existing land revenue. This tax is being paid by the agriculturists. Then there is provision for *kudimaramam* levy. Discretion is given to Panchayats to levy certain taxes whenever developmental and improvement works are done in the villages such as construction of school buildings, primary health centres and roads. It is stated that productivity has risen and that value of land has risen, but correspondingly the cost of agriculture has also risen abnormally. Now to-day we hear about fertilisers and they are being used for cultivation purposes. In olden days we had never used these fertilisers. Now they are being used and inevitably the cost of cultivation has abnormally risen. Correspondingly, the price of the paddy is definitely not higher when compared with prices of other commodities. When the surcharge is enhanced the ryot is being asked to pay more than what he was paying till now. It is not just and reasonable to ask them to pay 60 per cent of the land revenue at this stage.

After the abolition of Zamindari system and after enacting certain rent reduction Acts there has been some changes. The Survey and Settlement work have been undertaken and some irrigation sources have been classified as I and II class irrigation sources. There are serious defects in the classification of tanks. Tanks which cannot command irrigation for eight months have been classified as first class source. Tanks which cannot command irrigation for even 4 months have been classified as second class source. Side by side with this Additional Assessment Bill consideration, the Settlement Department may be asked to re-investigate the entire classification of I and II class sources and then fix the additional wet assessment. Till then, I suggest this Additional Assessment Bill may be deferred so as to facilitate the Settlement Department to classify the irrigation sources correctly and rectify all the defects already done by them.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [4th February 1963]

There is provision in this Act for repeal of the Andhra Land Revenue (Additional Wet Assessment) Act relating to Tiruttani taluk which is an added territory. I suggest that this repeal may be given effect to with retrospective effect from 1370 fasli as ryots in the added territory have been paying both the taxes from 1st April 1960. They may be permitted to pay only the land revenue that was in vogue in the Madras State and exempt them from paying Andhra Additional Assessment for their lands.

Regarding this measure, when land has been touched so heavily and the agriculturists have been asked to pay such heavy land tax, there is no assurance for the agriculturists for their cultivation. Whenever there is drought, whenever there is an attack of pests resulting in the failure of crops, the ryots are not assured of their income. So there must be a crop insurance scheme and assurance of prices and proper purchase of commodities produced by the agriculturists. Even in jamabandi when the grievances are represented, they are not properly taken into consideration. I had hoped that the Hon. Minister, who was very much inclined to do something in this regard, would drop this measure. It was announced in the last Budget session also. Now I appeal to the Government that the Select Committee could go into it and reduce the taxes to some extent and give some relief to the ryots.

Regarding the water-cess I want to be cleared of certain doubts. I see from the Bill that there will be enhancement of water-cess and enhancement of land revenue. These provisions may be clubbed together and given a consolidated levy without allowing the agriculturists to know from the Village Officers, what he should pay and what are the amounts collected in different categories. They should not be put under any confusion. Such provisions in the Act put the Agriculturists in a difficult position and they are not able to assess their position and they have to be at the mercy of the revenue authorities like Village Officers, Tahsildars and Jamabandi Officers. With these words, I request the Government to consider what amount they can reduce, so that some relief may be given to them.

\* திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சபைத்

11-30  
a.m.

தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ மந்திரியவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1963-ஆம் ஆண்டு சென்னை கூடுதல் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் வரி மசோதாவை எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் வரி உயர்வு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது இந்தச் சபையிலுள்ள பல மெம்பர்கள் அதை எதிர்த்து பேசினார்கள். அதன் காரணமாக இந்த வரி உயர்வு மசோதாவைக் கொண்டு வர மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இப்போது அந்த மசோதா வினைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசும்போது கூட, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, வரி வரியாக அதிலிருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்கள் பிராந்திய



4th February 1963] கிரு. கே. ஆர். ஆர். எம். கரியமாணிக்க அம்பலம்]

மான கிழக்கு இராமநாதபுரம் போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளில் விவசாயிகளின் நிலை மிக மிக மோசமான நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற காட்டாறுகளில் மண் அணை போட்டு விவசாயிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்து வருகிற நிலைதான் இன்னும் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் இன்னும் பாசன வசதிக்காகத் தடுப்பு அணைகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது வரி உயர இருக்கிறது என்பது அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் பெருத்த வேதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விவசாயிகள் ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய வரிகளையே செலுத்த முடியாமல், அவர்களுடைய சொத்தை ஐப்தி செய்து வரி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை எங்கள் பகுதியிலே இருக்கிறதென்பது ரெவின்யூ, மந்திரியவர்களுக்கே நன்றாக தெரியும். எங்கள் கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கும் இந்த வரி உயர்வு ஏற்படும் என்பதை நினைத்தால் எங்களுக்கெல்லாம் இரவிலே தூக்கம் கூட வருவதில்லை. எங்கள் பகுதி போன்ற அபிவிருத்தி ஏற்படாத பிராந்தியங்களுக்கு இந்த வரி உயர்வை அமுவே கொண்டு வரக் கூடாது என்று நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது விவசாயக் கூலி மிக மிக உயர்ந்திருக்கிறது. கூலியானது நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன் இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது நான்கைந்து மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. உங்களை வாங்குவதற்கான விலையும் இப்போது அதிகரித்திருக்கிறது. சாதாரண விவசாயி இரசாயன உரத்தையே நிலத்தில் போட்டுப் போட்டு பழக்கமாகிவிட்ட காரணத்தால் அந்த நிலம் இரசாயன உரத்தையே எதிர்பார்க்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. புண்ணுக்கு போன்ற நல்ல உங்களின் விலை எல்லாம் மிகவும் உயர்ந்து விட்டன. விவசாயிகள், பஞ்சாயத்து வரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி, கல்வி வரி, ரோட்டு வரி, வருமானவரி முதலியவைகளை எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கு வேறு உச்ச வரம்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வருஷத்திலாவது இந்தச் சர்க்கார் வரி விதிக்காத நிலையிலே விவசாயிகள் நிம்மதியாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? ஒவ்வொரு வருஷமும் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது ஒரு வரியைப் போட்டுத் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள்.

விவசாய நிலத்திலே பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த மகசூல் இப்போது இருக்கிறதா என்று நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வருஷத்திற்கு வருஷம் மகசூல் குறைந்து கொண்டே வருகிறதே தவிர, அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. இந்த மன்றத்திலிருக்கிற பெரிய விவசாயிகளுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். நூற்று நட்டுவிட்டு வந்தால் நட்ட பயிர் குறுகிக் கொண்டு வருகிறது. இதற்கு காரணம் பூச்சிகளின் தொந்தரவாக இருக்குமோ என்று பார்த்தால், என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த மாதிரி பூச்சிகளின் தொந்தரவு இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கும் போது அணுக் கதிர் இயக்கம் நாட்டிலே பரவி விவசாயத்தைக் குன்ற வைக்கிறதோ என்று தான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

[4th February 1963]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

அந்த நிலையிலே விவசாயம் குன்றிக் கொண்டே போகும்போது மேலும் மேலும் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய வரிகளைப் போட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் புதுக்கோட்டை பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டில் முன்பு எவ்வளவு வரி இருந்தது? இப்போது மக்கள் எவ்வளவு வரி கட்டுகிறார்கள்? என்பதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த ஏரியா இப்போது பெரிய அபிவிருத்தி அடைந்து விட்டதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. ஆனால் வரி மட்டும் மூன்று மடங்கு உயர்ந்து கொண்டே போகலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சீக்காரன் நம் இந்தியாவின் மீது படை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே விவசாயிகளுடைய மனத்தை வருந்த விடாமல் விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே செய்ய விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதோடு, இந்த வரியைப் போடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ரெவின்யூ மந்திரியவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் கூடுதல் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் வரி மசோதாவை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், “சோழநாட்டுக்கு, தஞ்சைப் பகுதிக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே ஏனைய பகுதிகளிலே புதிய பாசனத் திட்டங்களால் பயன் அடைந்திருக்கும் நிலங்களுக்கு உபரி வரி போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை” என்று சொன்னார்கள். ‘சோழ வள நாடு சோறுடைத்து’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்திலே செல்லு கின்ற காவிரி நதியினாலே பரம்பரையாக ஒரு சிறப்பான அம்சத் தை அடையக் கூடிய ஒரு பெரும் பாக்கியம் கொண்டது சோழ நாடு அல்லது தஞ்சாவூர் மாவட்டம். புறநாதாற்றில் கூட ‘அந்தண காவிரி வந்து கவர் பு ண்டம்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவேரி நதியானது பல கிளைகளாகப் பிரிந்து சோழ நாட்டை உண்பிக்கிறது என்று அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எங்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் கூடப் பொருமை கிடையாது. அந்தக் காவேரி நதி எங்கள் பகுதிக்கு, கோவை மாவட்டத்திற்கு எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்று சொன்னால், கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் நீராடுவதற்கு, குறிப்பாக ஆடி 18-ம் நாள் நீராடுவதற்கு காவேரி நதியானது பயன்படுகிறது. இப்போது கீழ் பவானித் திட்டம் கூட நேரடியாக காவேரியிலிருந்து வந்த திட்டமல்ல. பவானி ஆற்றிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிற ஒரு திட்டம். அது மிக நல்ல அம்சமாக, நன்றாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. அவருக்கு என்ன பொருமையோ தெரியவில்லை. புதிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு வரி போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தொன்றுதொட்டு பாசன வசதி பெற்று வரும் சோழ மண்டலத்தில் வரி போடுவதை ஆட்சேபிக்



4th February 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தட்க்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள், அதை ஆட்சேபிக்கத்தான் நான் பேச வந்தேன். அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற வரி உயர்வுக் கொள்கையை நான் நிச்சயமாக வரவேற்கிறேன். அயன் தீர்வையை உயர்த்தியது, தண்ணீர் தீர்வையை உயர்த்தியது, அதற்கு மேல் அந்தந்தப் பகுதி பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் போடுகிற வரி இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது லேயர் பவானி ஏரியாவில் ஏக்கருக்கு 25 முதல் 30 ரூபாய் வரை நாங்கள் கட்டி வருகிறோம். வரியை ஏற்றும் போது நான் குறிப்பாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரியையாவது கண்டிப்பாக எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நில உடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டிவிட்டோம். 30 ஏக்கருக்கு மேல் இனி எந்த விவசாயியும் நிலம் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கிடையாது. முன்பு இருந்த நில வரியை உயர்த்தும் அளவிற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். தண்ணீர் தீர்வையை அதிகமாக விதிக்கிறோம். கிராமப் பகுதி களை செழிக்க வைக்க பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் ரூபாய்க்கு இவ்வளவு என்று வரி போடுகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கிறபொழுது கிட்டத்தட்ட ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய் வரை வருகிறது. அதற்கு மேல் விவசாய வருமான வரியையும் போட்டால் விவசாயிகளால் தாங்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே விவசாய வருமான வரியை தயவுசெய்து எடுத்து விடுவது நல்லது விவசாயிகளுக்கு. அதோடு விவசாய வருமான வரி இலாகாவிற்கு செலவு செய்யப்படுகிற பணம், அவர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் கூட சர்க்காருக்கு மீதப்படும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தொந்தரவும் நிச்சயமாகக் குறையும். புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தீர்ப்பாசன நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சோழ நாட்டாரின் பேச்சை கேட்க வேண்டாமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்ப்பவானி ஆயக்கட்டு பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். அவர்கள் அதைப் பார்த்து திருப்திப்பட்டார்கள் எங்கள் நிலங்களின் அவலட்சண நிலையைப் பார்த்து, பரிதாபப்பட்டார்கள். எங்கள் கை வண்ணம் கழல் வண்ணம் இவற்றைப் பார்த்து அவர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியும் கொண்டார்கள். கை வண்ணம் அங்கு கண்டேன் கழல் வண்ணம் இங்கு கண்டேன் என்று கம்பராமாயணத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு எங்கள் பகுதியைக் கண்டு அவர்கள் எங்களைப் பாராட்டினார்கள். ஆக, எங்கள் கீழ்ப்பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதியை வரி விதிப்பி விருந்து விலக்கியதற்காக அரசாங்கத்திற்கு என் பாராட்டுதல் களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த விவசாய வருமான வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பில்லை ஆதரித்து பேச இன்று காலையில் நான் நினைத்த போது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல நினைத்தேன். இந்த

[திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்] [4th February 1963]

சபைக்கு வந்து இந்த பில்லை சில நண்பர்கள் எதிர்த்துப் பேசிய போது இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதால் நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்வதில் யாரும் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் எப்படி இருந்தது, இப்போது இப்படி செய்யலாமா என்று கேட்கிறபோது இப்படி விஷயம் தெரியாமல் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியைப் பற்றி இன்னும் பேசிக் கொண்டிருக்கலாமா என்ற கேள்வியைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல ஏக்கருக்கு அரை ரூபாய் கிஸ்தி போட்டு எப்படியாவது இந்த நாட்டில் தன் ஆட்சியை நிலை நிறுத்த நினைத்தானே தவிர, ஒரு 'வெல்பேர் ஸ்டேட்டைக்' கொண்டு வர வேண்டும். மக்கள் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. வெள்ளைக்காரன் "ராஷனல் அப்ரோச்"-உடன், "ராஷனல் தியரி" அனுசரித்து வரி போட்டான் என்று சொல்லமுடியாது. எப்படியாவது தன் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தவே அவர்கள் வரி போட்டு வந்தார்கள் "The Sun never sets in the British Empire" என்று சொல்லி வந்தார்கள். தேசம் நன்மை அடையவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. சில வரிகளைப் போடுவது, சில இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுவது, சென்னை, மதுரை போன்ற இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவது இப்படிப்பட்டவற்றை தன் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தவே செய்தான். இப்போது அந்த நிலை மாறி ஒரு 'வெல்பேர் ஸ்டேட்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. பழைய காலத்தில் போடப்பட்ட வரியை வைத்துக்கொண்டு இப்போது ஆட்சியை நடத்த முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியைப் பற்றி நினைக்கும்போது அதற்குமுன் ஆட்சியைப் பற்றி ஏன் நினைக்கவில்லை? சத்ரபதி சிவாஜி ஆட்சியைப் பற்றி நினைக்க வேண்டும், கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்று சிவாஜி எப்படி வரி போட்டார்கள்? ஆறில் ஒரு பங்கை வரியாக கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தது சிவாஜி காலத்தில். ஆறு மூட்டை நெல் கிடைத்தால் அதில் ஒரு மூட்டை கொடுக்கவேண்டும் அரசாங்கத்திற்கு. சிவாஜி சர்வாதிகாரி அல்ல. இன்று எப்படி நேருஜி மக்களின் தலைவராக இருக்கிறாரோ அப்படித்தான் அன்று சிவாஜி மக்களின் தலைவராக இருந்தார். மக்கள்தான் சிவாஜிக்கு சத்ரபதி என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்கள். மக்கள் விரும்பித்தான் அந்த வரியைக் கொடுத்தார்கள். அர்த்த சாஸ்திரத்திலும் இப்படித்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அப்படி கொடுக்க சம்மதிக் கிறோமா? இது சாதாரண வரி, இதற்கே சம்மதிக்க மாட்டோம் என்று ஒத்திருக்கிறது. ஆறில் ஒரு பங்கை கொடுக்க அப்போது மக்கள் மனம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையா? இப்போது வாக் அவுட் நடத்தி விடுவோம் என்ற அளவில் நிலை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் வேடசந்தார் தொகுதியில் மழை கம்மியாக இருக்கிறது. 20 இஞ்ச கூட இல்லை. கண்மாய் பாசனம் இருந்தாலும் 5 ஆண்டுகளில் 3 தடவை நஞ்சை தீர்வைக்குக் கூட



4th February 1963] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

ரெமிஷன் வாங்கி விடுகிறார்கள். சர்க்கார் எது கொடுத்தாலும் வேண்டும். ஆனால் சிறிது வரி கேட்டால் எதிர்ப்பு கிளம்பி விடுகிறது. வோட்டர்களுக்குப் பயந்து எவ்வளவு நாட்கள் ஆட்சி நடத்துவது என்று தெரியவில்லை. எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவானாலும் கொடவனா திட்டத்தை, இந்த ஆண்டே அதற்கு வேண்டிய தொகையை சாங்ஷன் செய்து, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக போராடுகிறார்கள். கேட்டதை எல்லாம் செய்து கொடுக்க பணம் எங்கிருந்து வரும்? எங்கிருந்து பணத்தை திரட்ட முடியுமோ அங்கிருந்து திரட்டி அதைக் கொண்டு இல்லாத ஊர்களுக்கும், எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியுமே தவிர சில கட்சித் தலைவர்கள் சொல்வது போல் “பாரின் எய்ட்” கொண்டு நம் நாட்டு ஆட்சியை நடத்த முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

நமக்கு ஒரு நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்றால் நாம் ஏதாவது கொடுக்கத்தான் வேண்டும். எனவே, பொறுப்புள்ள ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் சபை முன் வந்திருக்கின்ற மசோதாவைப் பற்றி சபை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் சிந்திக்கவேண்டும் என்று மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலவரி மசோதா என்று சொன்னவுடனேயே விவசாயிகளிடத்தில் நாம் பீதியை உண்டுபண்ணிவிடக் கூடாது. வேடசெந்தூர் பகுதியில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மூன்று ஹார்ஸ் பவர் உள்ள மெஷின் வைக்கவேண்டும். இதற்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 150 ரூபாய் எலக்ட்ரிசிட்டி கியாரண்டியாக கட்ட வேண்டும். இதைப்பற்றி யாரும் வருத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. கழிந்த 15 வருட காலமாக தமிழ்நாட்டில் மின்சார வசதிகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. வேடசெந்தூர் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு திட்டங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. மின்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் பிற்போக்கான இடங்களுக்கு எல்லாம்—மழை பெய்யாத இடங்களுக்கெல்லாம்—தண்ணீர் வசதி பெருகி விவசாய உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்க முடிகிறது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் திருப்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருப்தியை கெடுக்கக்கூடிய வகையில்தான் இன்று இந்த மசோதாவை எதிர்த்த கனம் அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்கள் இருந்தன. தண்ணீர் பாசனத்திற்கு கொடுக்கின்ற முறையில் தான், எங்கள் பகுதியில் மின்சாரத்திற்கென்று, ஏக்கருக்கு 75 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கண்மாய் பாசன வசதியுள்ளவர்களுக்கு குறைந்த செலவிலேயே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இதே நேரத்தில் எந்தவிதமான வழியும் இல்லாமல் தண்ணீர் வசதி கிடைக்காமல் எங்கள் பகுதி போன்ற பல இடங்களில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் இங்கு எதிர்த்துப் பேசிய நண்பர்கள் கவனிக்கவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட மக்கள் இன்னும்

[திரு. எஸ். நஞ்சண்டராவ்]

[4th February 1963]

கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறவர்கள் இந்த மசோதாவை தாராளமாக எதிர்க்கலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் மின்சாரத்திற்கு வரண்ட பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கொடுக்கும் கட்டணத்தையாவது குறைக்க வேண்டும். இப்போதிற்கு கியாரண்டி பணத்தை குறைந்தது ஏக்கருக்கு 3 குதிரைப்பவர் உள்ள மோட்டார் உள்ள இடத்திற்கு 30 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டாகவேண்டும். அவ்வித மில்லாமல் மின்சாரத்தின் மூலம் தண்ணீர் வசதி பெறும் இடங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 75 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்துவிட்டு, பிற இடங்களுக்கு தண்ணீர் வரியை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே அரசாங்கம் கண்டிப்பாக இன்னும் இது போன்ற வரிகளைக் கொண்டுவர வேண்டும், அப்பேதுதான் நம் நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்களின் நிலைமை மாறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. சிரஞ்சீவலு நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இத்திட்டம் கொண்டுவந்தால் மழையில்லாததின் காரணமாக பயிர் சேதமடைந்தால் இன்ஷூரன்ஸ் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரி கொடுப்பதற்கெல்லாம் சர்க்காரிடத்தில் பணம் எங்கேயிருந்து வரும்? வரியை மட்டும் போடுகிற சர்க்கார் அல்ல, நம்முடைய சர்க்கார். வரியையும் போட்டு, மக்களுடைய நலனையும் கவனித்துக்கொள்வதற்காகத்தான் பல வரிகளைப் போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இவ்விதம் பல வரிகளைப் போட்டு ஆட்சி நடத்தினால்தான் உண்மையான வெல்பேர் நிலைமையை, காந்தி மகான் கண்ட சர்க்காரை நடத்த முடியும், அதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசும் போது சில நண்பர்கள் “அக்ரிகல்ச்சர் இன்கம் டாக்ஸ்”-ஐ நிறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஓரளவுக்கு ஆதரிக்கிறேன். இன்டைரக்டாக டாக்ஸ் போடுவதை விட, நல்ல முறையில் தெரிந்த முறையிலேயே டாக்ஸ் (டைரக்ட் டாக்ஸ்) போடுவது தான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் வரிகளைப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலவரி பற்றி நான் ஏற்கனவே ஒரு நாள் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் இதன் மீது பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக கிராமங்களில் ஏற்கெனவே இருக்கும் நிலவரியை விவசாயிகள் எவ்வளவு சந்தோஷத்துடன் செலுத்துகிறார்கள் என்பதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஆறியாதவர்கள் அல்ல. இருந்தாலும் சர்க்காருக்கும் பணம் வேண்டும் என்ற கருத்துடன் இந்த வரியை போட்டாக வேண்டியிருக்கிறது என்று சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு அரசாங்கம் நடத்த வேண்டுமென்றால் வரி போட வேண்டியது தான். பணம் இல்லாமல் எந்த



4th February 1963] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

அரசாங்கத்தையும் நடத்த முடியாது. இதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள்; இருந்தாலும் நிலவரியைப் பொறுத்த வரையில், தற்போதுள்ள நிலைமையில் நிலவரியை அதிகப்படுத்துவது நியாயமா என்பதைப் பற்றி நமது அரசாங்கம் சிந்தித்திருக்குமோ என்று பார்த்தால் அதிகமாக சிந்திக்கவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக, வரி போடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தான் ஆளுங்கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் 'அவர்களுடைய உள்ளத்தில்கூட இருக்கிறது. ஆனால் வெளிப்படையாக அதைச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இங்கே வந்து வரி போடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தற்போது பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனது 20 நிமிட பேச்சிலும் வரி போடுவதை ஆதரிப்பதாக சொன்னாலும்கூட, விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் வலியுறுத்தி தன்னையறியாமலே சொன்னார்கள். காரணம், அவர் பார்க்கின்ற ஒவ்வொரு விவசாயியின் நிலைமையை உணர்ந்துதான் அவ்வாறு பேசியிருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இம்மாதிரியான வரிகளை போடும் போது, விவசாயிகளை கிராம அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து, அதற்கான கணக்குகளையும் போட்டு, வருஷம் முழுவதும் வசூல் செய்வதற்கு அவர்களை எல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதைவிட ரூபாய்க்கு இத்தனை சதவிகிதம் வரி என்று போடுவது என்று நிர்ணயித்துவிடலாம், அப்படிச் செய்வது நல்லது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1911-ல் அரசாங்கம் சர்வே செட்டில்மெண்டு செய்து, வரிகளை நிர்ணயித்ததைவிட தற்போது ஒரு ரூபாய்க்கு 75 நயா பைசா வீதத்தில் போட்டு வசூலித்து வருகிறார்கள். கிராம கர்ணங்கள், அதற்காக கணக்குகளைத் தயாரித்து இந்த வரி, அந்த வரி என்று எட்டு, ஒன்பது வரிகளை காண்பித்திருப்பார்கள். இது தயாரிக்கின்ற விதத்தை கணக்குப்பிள்ளைகள் தான் அறிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் வாட்டர் செஸ், லாண்ட் செஸ் என்று சொல்லுவதில் ஒரு ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய் என்றிருந்தால் அதில் 60 சதவிகிதம் என்று நிர்ணயித்து 3 ரூபாய் 60 ந.பை. என்று போடுவதாக இருந்தால், வாட்டர் செஸ் எந்த முறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு போடப்படுகிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த மசோதாவிலும் அந்த விவரங்கள் காண்பிக்கப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. இதில் மொத்தத்தில் எவ்வளவு ரூபாய் வரும் என்பதைக்கூட இந்த மசோதாவின் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுத்தான் மசோதா தயாரித்திருக்க வேண்டும். பொதுவாக இம்மாதிரி மசோதாவில் ஒரு ரூபாய்க்கு எவ்வளவு என்று போட்டு வசூலித்தால் சல்லிசாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் தட்சிண மூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னபடி விவசாய வருமான வரி போடுவதால் சர்க்காருக்கு அதிகமான வருமானம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் இதை வசூலிப்பதற்கான சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [4th February 1963]

படும் பணத்தை எல்லாம் கழித்துவிட்டால், சாதாரணமான அளவில் தான் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை ரத்து செய்து விடவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-00  
 noon.

முக்கியமாக, முதல் தர தண்ணீர் வசதி இருக்கிற பகுதிகள், இரண்டாவது தர தண்ணீர் வசதி இருக்கிற பகுதிகள் என்று இந்த மசோதாவிலே கண்டிருக்கிறது. அதுவும் அந்தக் காலத்திலே அந்தந்த ஊருக்குத் தகுந்தபடி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு கிஸ்தியை விதித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக திருவள்ளூர் தாலுகாவில் எனக்கு பெரியபாளையம் கிராமத்தில் 20 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த கிராமம் ஏராளமான இனம் நிலங்கள் உள்ள கிராமம். அதற்கு எந்த வித தண்ணீர் வசதியும் சர்க்காரால் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நஞ்சை தீர்வை என்று ஏக்கருக்கு 1 ரூபாய் இருந்ததை இப்போது 7½ ரூபாய் வீதம் செய்திருக்கிறார்கள். 7½ ரூபாய்க்கு 75 நயே பைசே வீதம் செஸ் வகையறுக்களைச் சேர்த்தால் 11 ரூபாய் சில்லரை வரும். இந்த வரியையும் போட்டால் 16 ரூபாய் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். வாட்டர் செஸ்கூட இருக்குமோ என்று புரியவில்லை. பக்கத்திலே ஒரு ஆறு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் மோடாக இருப்பதால் கிராமத்தில் குடி மராமத்து தான் செய்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்குக்கூட வாட்டர் செஸ் போட்டால் 20 ரூபாய்கூட ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு ரூபாய்தான் இருந்தது இந்த வருஷத்திலே யிருந்து 20 ரூபாய் செலுத்தவேண்டியிருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். அந்த மாதிரி பல கிராமங்கள் இருக்கும் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். இப்போது போட்டிருக்கும் பொறுக்குக் கமிட்டியார் நன்றாகப் பரிசீலித்து இந்த மசோதாவைச் சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. காரணம், என்னென்ன தொல்லைகள் எப்படியெப்படி ஏற்படுமோ அதை யெல்லாம் முன்னரே யோசித்து ஓரளவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை மசோதாவைப் பார்க்கும்போதே புரிந்துகொள்ள முடியும். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நடைமுறையில் இருக்கும் கஷ்டங்களை விவசாய பிரதிநிதிகள் வெகு எளிதாகச் சொல்ல முடியுமே தவிர, நகரத்திலே இருக்கக் கூடிய பிரதிநிதிகள் அவ்வளவு எளிதாகச் சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரு சிலவற்றை கூறுவதற்கு வேண்டிய உரிமை உண்டு என்று நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், லாண்ட் ரெவின்யூ இருக்கிறதே அது பழைய நாட்களிலே போடப்பட்டது. அதற்கப்புறம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்றிக் கொண்டு



4th February 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

வந்தார்களே தவிர நல்ல முறையில் அந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து அலசிப் பார்த்து சீரிய முடிவுக்கு வரவில்லை. அதற்குப் பின் ஜமீன்தாரி அபாலிஷன், இனாம் அபாலிஷன் எல்லாம் வந்த பிறகு ரயத்வாரியாக ஆகிவிட்டது. எந்த எந்த நிலத்துக்கு எந்த எந்த வரி போட்டால் தாங்கும் என்று புதிதாக பரிசீலனை செய்வது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையிலே கலாம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வருவாயில் மாத்திரம் அக்கரை செலுத்தாமல் இதற்கு ஒரு எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி போட்டு, எந்தெந்த அளவில் எப்படியெப்படி மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து அந்தந்தத் தரத்தில் பாகுபடுத்திப் பிரிக்க ஒரு பெரிய குழு அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசரம் என்று நினைக்கிறேன்—அவசியமும் கூட. இன்றைக்கு யுத்த நெருக்கடி காரணமாக விவசாயத்திற்கு 25 சதவிகிதம் அதிகமாகச் செலவழிப்பதற்கு ஒரு குழு வருகிறது மாகாணங்களுக்கு. நம் மாகாணத்தில் இருக்கிற சில பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து, விரைவாக எதை எதை அவர்களிடம் சொல்லி போக்கியாகவேண்டுமென்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம்.

முன்பெல்லாம் கிணறு தோண்ட பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போதெல்லாம் கிடையாது. 500 ரூபாய் கொடுத்து 1956-க்குள் கிணறை முடிக்கவில்லை என்றால் அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இந்த மாதிரி 500 ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, தன் கையை விட்டு 1,000 அல்லது 2,000 ரூபாய் செலவு செய்து கிணறு வெட்டியவர்களுக்கு 1962-லே நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள். பத்து ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட விவசாயிகளை தொல்லையில்லாமல் விடுவது இல்லை என்று முடிவு கட்டி, ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி திருப்பிக் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். சர்வே நம்பர் 567-லே கிணறு வெட்டவேண்டும் என்று லோன் போட்டிருப்பான். சர்வே நம்பர் 568-ம் அவனுடையதாகத்தான் இருக்கும். அதிலே வெட்டு என்று கர்ணம் காட்டியிருப்பார். அவனும் வெட்டியிருப்பான். இன்றைக்கு 567-ல் இல்லை, ஆகையால் 'சேஞ்ச் ஆஃப் டைட்' என்று 500 ரூபாயைத் திருப்பிக் கட்டு என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுவும் என்னுடைய நிலம்தான். அதுவும் எனக்குத்தான் சொந்தம், கர்ணம் காட்டினார் என்று வெட்டிவிட்டேன், நல்ல எண்ணத்தில் தான் வெட்டினேன் போனஃபைடி மிஸ்டேக் ('bonafide mistake') என்று சொன்னாலும் விடுவது கிடையாது. அதன் பிறகு போர்டுக்கு வந்து, அரசாங்கத்திற்கு வந்து 500 ரூபாய் வரையில் வக்கிலுக்குச் செலவு செய்து . . .

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் சட்டம் தெரிந்த அங்கத்தினர். அவர் பேசக்கூடிய பேச்சுக்கும், இந்த மசோதாவுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[4th February 1963]

**திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** நேரடியாக சம்பந்தம் இல்லா விட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன, வரியை வாங்கும் விஷயத்தில் அக்கரை காட்டுகிறோமே அந்த அளவுக்கு அவனுக்கு இருக்கக் கூடிய எத்தனையோ தொல்லைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி கிணறு வெட்டுவதிலும், மற்றதிலேயும் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் பம்ப்செட் வைத்து விவசாயம் செய்ய வகை ஏற்படும். இன்றைய தினம் நம்முடைய மாநிலத்தில் தனி நபர் லைசென்ஸ்தாரர்கள் 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 8 பேர்கள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில் கட்டாயமாக மின்சாரம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த நேரத்தில் தேசியமயமாகுமோ, எப்படி கையை விட்டு பணத்தைப் போட்டுச் செய்வது என்று அவர்கள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சுயநலத்தை நினைக்கிறார்களே தவிர, விவசாயியின் நலனை, பொது நலனைக் கருதாமல் இன்றைய தினம் தடைபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இந்த 8 நபர்களை நீக்கி தேசியமயமாக்கி உடனடியாக மின்சாரத்தைக் கொடுத்தால் சுலபமாக நல்ல விதமாக விவசாயத்தைச் செய்ய முற்படுவார்கள். அவர்களுக்கு மின்சாரமும் கொடுப்பதில்லை, தனி நபர்களுமே செய்வதில்லை. அரசாங்கமும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் எப்படி விவசாயம் முன்னேறும்? யுத்த நெருக்கடி நேரத்தில் விவசாயியின் ஏர் போர் முனைக்கு நேர் என்று அதை முன்னேற்றவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உடனடியாக அவர்களுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியது அவசியம் என்ற காரணத்தினால், இருக்கக் கூடிய 8 நபர்களுக்கும் இப்போது வரக் கூடிய குடிநீர் மாவது சொல்லி பணத்தை வாங்கிக் கொடுத்து, எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட்டால் தமிழகத்தில் பஞ்சம் இருக்காது. இன்றைய தினம் செங்கற்பட்டிலே பார்த்தால் தஞ்சையைவிட பசுமையாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் மின்சாரம், கிணறு, பம்ப்செட் அகியவைகள்தான். கடம்பத்தூர் வழியாக வரும்போது பார்க்கும்போது அதற்குமுன் தஞ்சை என்ன செய்யும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

**கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நல்ல அர்த்தமுள்ள கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் செங்கற்பட்டு வில்லாவை சுட்டிக் காட்டிச் சொல்லும்போது விவசாயிகள் பம்ப்செட்டை வைத்துச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் தஞ்சையை ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். விவசாயிகள் பம்ப்செட் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கும்போது மினிம் காரண்ட 150 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய் கட்டவேண்டும். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 75 ரூபாய் கட்டவேண்டும். அப்படியென்றால், ஏக்கருக்கு 75 ரூபாய் கட்டும்போது, தஞ்சை ஜில்லா



4th February 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

விவசாயிகள் அந்த அளவுக்குக் கட்ட ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று கவனித்து கனம் அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து அவர்களைக் கட்டும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கத்தான் குழு தேவை என்று சொன்னேன். வாட்டர் ஸெஸ் என்றால் பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் ஸோர்ஸ் ஆப் இர்ரிகேஷன், செகண்ட் க்ளாஸ் சோர்ஸ் ஆப் இர்ரிகேஷன் என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னர் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ராகவ ரெட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள். இதிலே கிராமத்திற்கு கிராமம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பர்ஸ்ட் க்ளாஸ், செகண்ட் க்ளாஸ், தேர்ட் க்ளாஸ் என்று சொல்லும்போது ஒரே மாதிரி தண்ணீர் வரி போடுகிறார்களா அல்லது வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். லாண்ட் செஸ் என்பதை பர்ஸ்ட் க்ளாஸிலே 100 சதவீதம் அதிகரிக்கலாம், தேர்ட் க்ளாஸாக இருக்கும் இடத்தில் 50 சதவீதம் அதிகரிக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது யூனிபேரம் ரேட்ஸ் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கும் அரசாங்கம் ஆயாய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கெல்லாம் மேலாக கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் மிக மிக அவசியம் என்று பல அங்கத்தினர்கள் 5, 6 ஆண்டுகளாகவே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அது யார் காதுலும் விழுவதில்லை. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினோம், விவசாய வருமான வரி கொண்டுவந்தோம். இன்னும் என்னென்ன வரி போடவேண்டியிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் விவசாயம்தான் ஒரு பெரிய தொழில். அதிலிருந்து வரும் வரியை வைத்துக் கொண்டதான் நாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடம் வரி வாங்கித் தான் அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. வரி வாங்காமல் அரசாங்கத்தை நடத்த எந்தக் கட்சியாலும் முடியாது, எந்த ஆட்சியாலும் முடியாது. அதைச் செய்கிற நாம் நன்றாக யோசித்து அவர்களுக்குத் தக்க வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். விநாயாத காலத்தில் ரெமிஷன் கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தாலும் ரெமிஷன் வாங்குவதற்குள் எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் மிகவும் அவசியம். கிராப் இன்ஷூரன்ஸுக்கு தனி நபர் முன்வர வில்லையென்றால், அரசாங்கமே அதை மேற்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஒரு ஆண்டில் விளைந்து, அடுத்த ஆண்டில் விளையாவிட்டால் அவர்கள் அய்யோ என்று இடிந்து போகக்கூடாது. விநாயாத நாட்களிலும் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வசதி செய்துதரப்பட வேண்டும். நாம் தீவிரமாக அநேக சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம், தீவிரமாக அநேக வரிகளைப் போடுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகின்ற கிராப் இன்ஷூரன்ஸை

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1963]

முடிந்தால் இந்த ஆண்டிலேயே ஆரம்பித்து விட்டால் இன்னும் சற்று விருவிருப்போடுகூட விவசாயம் செய்வார்கள். அதைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு நல்ல அம்சம் இந்த மசோதாவில், 'அடிஷனல் அலெஸ்மெண்டு ஆப் லாண்டு அண்டு வாடர் செஸ்'-க்கு சர்சார்ஜை விலக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கே இதற்கும் சர்சார்ஜ் போட்டு விடுவார்களோ என்று விவசாயிகள் பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இதை உணர்ந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இது என்றைக்குமே போடப்படாது என்று ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த ஆண்டில் இல்லையென்றாலும், அடுத்த ஆண்டில் லாண்டு ரெவின்யூ வோடு சேர்த்து போட்டுவிடுவார்களோ என்று விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். சட்டத்தில் அம்மாதிரி விலக்கு இருப்பதால் அமெண்டுமெண்டு இல்லாமல் செய்யமுடியாது. இருந்தாலும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றி ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயிகள் அதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவிலே அப்பீலுக்கு என்று 30 நாட்கள்தான் டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் அப்பெலெட் அதாரிடி டிஸ்கிரெஷனில் 60 நாட்கள் வரையிலும் டைம் கொடுக்கலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பீல் போடுவதற்கு டைம் 30 நாட்கள்தான் என்றால், அதற்குள்ளே அதை விவசாயி புரிந்துகொண்டு அப்பீல் போடுவது கஷ்டமாக இருக்கும் அதற்குள் 30 நாட்கள் ஆகிவிடும். பின்னால் அதிகாரி 60 நாட்கள் வரை டைம் கொடுக்கலாம் என்ற வகையில் இல்லாமல், அப்பீல் செய்வதற்கே 60 நாட்கள் டைம் கொடுத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த சிறிய மாற்றத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது கிளாஸில் படித்துப்பார்த்தால் வாசகம் சரியாக அமையவில்லை. அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

“In respect of every wet land under first or second of class source of irrigation.....”

என்றிருப்பதில் “class” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னால் இருக்கும் ‘of’ என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டால், அது சரியாக அமைந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிலப் பிரச்சனையில் இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும். ஒரு சமயத்தில் என் விளைச்சல் குறைவாக இருந்தால், இங்கே எண்ணெய் விலை அதிகமாகிவிடுகிறது. அதே மாதிரி எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் தமிழகத்தில் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள், எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் எண்ணெய்



4th February 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

விதைகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதற்கெல்லாம் தக்க முறையில் ஒரு கணக்கு இல்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக, திடீரென்று விலை ஏறுகிறது, திடீரென்று விலை இறங்குகிறது. ஒரு சமயத்தில் இருந்த விலை இன்னொரு சமயத்தில் இருப்பதில்லை. மிளகாய் விலை ரூ. 4-ஆக இருப்பது திடீரென்று ரூ. 6 என்று உயர்ந்து விடுகிறது. நெல் விலை குறைந்து போகிறது என்று கூறப் படுகிறது. மற்ற விளைபொருள்களின் விலையும் ஒரு நாளாக்கு ஒரு விலையாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அதை ஸ்திரப்படுத்துவதற்கு வழிவகை காணவேண்டும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக ஒரு குழு அமைத்து இதையும் ஆராய்ந்து விட்டால் நகர மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு நடந்த விவாதத்தைப் பார்ப்பதற்குப்போது, இது நஞ்சை நிலத்திற்கோ, புஞ்சை நிலத்திற்கோ போடப்பட்ட தீர்வை, அதை அனைவரும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருந்ததுபோல் இல்லை. தஞ்சை ஜில்லா வாசிகளுக்காக விதிக்கப்பட்ட வரி, அவர்களிடம் அதிகமாக வரி வசூலிக்கவேண்டும், மற்ற பகுதிகளைவிட அவர்கள் குறைவாக வரி கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று பல அங்கத் தினர்கள் பேசியதை நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய ஜில்லாவில் தவிர சாகுபடி திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, அரசாங்கம் கணக்குப் போட்டிருக்கிறபடி நில வருமானம் எவ்வளவு வருகிறது, நாங்கள் செலுத்துகிற வரி எவ்வளவு என்பதை இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். தவிர சாகுபடித் திட்டம் அமுலில் இருக்கும் பகுதியிலே ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 36 கலம் வருமானம் அதாவது ஏறத்தாழ 2,260 பவுண்டு என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. கலம் ஒன்றுக்கு ரூ. 8½ மார்க்கெட் விலையாக இருக்கிறது. வருமானத்தின் தொகையை கணக்கிட்டால் 36 கலத்திற்கு சுமார் ரூ. 296 ஆகிறது. சர்க்காரால் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற செலவுப்படி, ரூ. 296 வருமானத்தில், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 செலவாகிறது. ரூ. 296 வருமானத்தில் செலவு ரூ. 120-ஐ கழித்து விடுவோமானால், சர்க்கார் நிர்ணயித்தபடி எங்கள் பகுதியில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நிகர வருமானம் ரூ. 176. அதில் ரூ. 2 நிலத் தீர்வை, ரூ. 10 தண்ணீர் தீர்வை, ரூ. 6.10 பஞ்சாயத்து விதிக்கும் செஸ், ஆக மொத்தத்தில் ரூ. 18.10 செலுத்திவருகிறோம். இதைத் தவிர ஏக்கர் ஒன்றுக்கு விவசாய வருமான வரி ரூ. 4 செலுத்திவருகிறோம். மொத்தத்தில் நாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தோமானால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 22.10 செலுத்திவருகிறோம். இப்பொழுது சர்க்காரால் போடப்படும் புது வரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 10. ஆக, மொத்தத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 32.10 ஒரு விவசாயி கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படும். நான்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [4th February 1963]

முன்பு குறிப்பிட்டபடி, ரூ. 176 வருமானத்தில் ரூ. 32.10 நிலவரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ஏறத்தாழ வருமானத்தில் 20 சதவிகிதம் வரி கட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில், உதாரணமாக தொழில் துறையில் எவ்வளவு வரி செலுத்தப்படுகிறது என்பதையும் நாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பஸ்ஸுக்கு வரி போடப்பட்டது. அது உடனே பொது மக்கள் தலையிலே தான் சுமத்தப்பட்டது. டிக்கெட் கட்டணம் உடனே உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. அதேமாதிரி முத்திரைத்தாள் வரி உயர்த்தப்பட்டது. அதன் விளைவாக மதிப்பைக் குறைத்து ரிஜிஸ்டர் செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம். இம்மாதிரி சர்க்கார் எவ்வளவு வரி போட்டாலும் அது சாதாரணமாக பொது மக்கள் தலையில் போய் சுமருகிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் போடப்படும் நில வரி நேரடியாக விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மொத்தமாக வரிக் கணக்கைப் பார்த்தால், வரி போக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நிகர வருமானம் சுமார் ரூ. 132 வருகிறது. பெருமையாக பேசிக்கொள்ளப்படுகிற எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சராசரி கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 132 நிகர வருமானம் என்றால், ஏறத்தாழ 3 ஏக்கருக்கு ரூ. 400, ரூ. 420 நிகர வருமானம் வரும். இந்த ரூ. 400 வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு ஐந்து நபர் உள்ள குடும்பத்தை ஒரு ஏழை விவசாயி நடத்த முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருப்பவர்கள் ரூ. 30 வரி கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் விவசாயம் செய்வது தவறு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுக்கு விவசாயத்தை விட்டால் வேறு தொழில் இல்லை. வேறு கதி இல்லை. நெருக்கடி சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு வசதியை அதிகரிக்க வேண்டும், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கூறும் நேரத்தில், இந்த வரியை அதிகமாகப் போட்டால் எந்த அளவுக்கு விவசாயி விவசாயத்தை பெருக்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 22-க்கு விற்பது கொண்டிருந்தது. எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த வரி அமுல் செய்யப் படப்போகும் நேரத்தில் நெல் விலை ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 17-ஆகக் குறைந்து விட்டது. ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 17-க்கு விற்கால், அந்த விவசாயி எப்படி வாழ முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நேரடியாக சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுடைய வருமானத்தைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது குறிப்பிட்டேன். இன்னும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கும் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கும், ஏறத்தாழ இவர்கள் வருமானத்தில் 36 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்பட்டு, அதைக்கட்ட வேண்டிய



4th February 1963] [எம். தண்டாயுதபாணி]

நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நில வரியை நாங்கள் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் சற்றுக் குறைத்துப் போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரூ. 18.10 என்று இருப்பதை திமரென்று ரூ. 32 அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டாம். ரூ. 25 அளவுக்கு நீங்கள் உயர்த்தினால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். எங்களுடைய சிரமத்தை உணர்ந்து அதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் இப்பொழுது உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறோம். 'உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை' என்பது நமது நாட்டில் நிலவி வரும் ஒரு பழமொழி. ஆகவே, மற்ற ஜில்லாக்காரர்கள் எங்கள் தலை மீதே எல்லா வரியையும் போட வேண்டும் என்று நினைக்க கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரி விதிப்பின்மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாம் எந்த வரி விதித்தாலும் அது விவசாயிகளின் தலையில்லாதான் விழுகிறது. விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்து வந்த வரியை விட இப்பொழுது இரண்டு மடங்கு வரி செலுத்துகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயப் பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் விவசாயிகள் பல இன்னல்களை அடைந்து வருகிறார்கள். வருடா வருடம் பயிர்களுக்கு நோய் வந்து பயிர்கள் அழிந்துவிடுகின்றன. தக்க பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது.

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், வட சேலம் மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கே எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லை. இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேறிய போதிலும் எங்களுக்குப் பயன் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மழையை நம்பி வாழ்கிற மக்கள் நாங்கள். பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தினால், விவசாயப் பயிர் எல்லாம் நாசமாகிவிடுகிறது. கிணற்றிலும் தண்ணீர் இருப்பதில்லை. இந்த நிலையில் தண்ணீர் வரியைப் போட்டால், எங்கள் பகுதியிலுள்ளவர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது ஆளும் கட்சியினர் நாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் நில வரியைத் தள்ளி விடுவோம் என்று ஒரு காலத்தில் சொல்லி வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்ததும், விவசாயிகள் மீது வரிக்குமேல் வரி போட்டு, விவசாயிகளை வதைக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலுள்ள ஏரிகள் சரியான முறையில் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏரிகளை ஒப்படைத்து விட்டு, நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்காக தொகை ஒதுக்காமல், ஏரிகள் ரிப்பேர் செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை கவனத்தில் வைத்து எங்கள் வறண்ட பிரதேசத்திற்கு அதிக வரி விதிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது அரசாங்க அமைப்பில் இருக்கக் கூடிய அப்சியமில்லாத

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [4th February 1963]

இலாகாக்களையும், அவசியமில்லாத பணியாட்களையும் குறைத்து, அதனால் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு சரிக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த வரி விதிப்பை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிப்பு ஏன் அவசியமாக இருக்கிறது, யாருக்கு விதிக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் விரிவாக கூறினார்கள். இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை உயர்வு தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் தான் வருகிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறைபட்டுக்கொண்டார். ஏற்கனவே லோயர் பவானிப் பகுதியில் இருக்கிற தீர்வையின் அளவுக்குத் தான் தற்போது உயர்த்துகிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் நமது மாநிலத்திலே கந்தாயத்தை ஒரே யூனிபாரம் ரேட்டாகக் கொண்டு வருவதற்கு நமது அரசாங்கம் முயற்சிக்குகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, நில வரி என்பது ஒரு அடிப்படையான வரி. இந்த வரியின் மீது நமது நாட்டிலே ஸர்சார்ஜ் விதிக்கும் அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே ரூபாய்க்கு 12 நாயைபசா முதல், என்னுடைய தொகுதியான உதகை மாவட்டத்தில் 100 சதவிகிதம், ஸர்சார்ஜ் விதித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ரூ. 2 கந்தாயமாகக் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், இப்பொழுது ரூ. 4 கொடுக்கவேண்டும். இப்படி 100 சதவிகிதம் உயர்த்தியிருப்பது ஓரளவு அவசியம் என்றாலும்கூட, இந்த ஸர்சார்ஜ் விதிப்பிற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை எடுத்துவிட்டு, சர்க்காரே மாநிலம் பூராவும் ஒரு யூனிபாரம் ரேட்டில் விதித்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, இப்படி வரிகள் விதித்தாலும் அதை வருவிக்கும் பொறுப்பு கீழ்மட்டத்திலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. நமது மாநிலத்திற்கு வரும் சுமார் 100 கோடி ரூபாயும் கிராம அதிகாரிகள்தான் வருவித்து வருகிறார்கள். ஆனால் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் ரூ. 30 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தால், தற்போது ஏறக்குறைய ரூ. 100 அளவுக்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலையில் கிராம அதிகாரிகள் அன்று எவ்வளவு சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்களோ, அதே அளவுதான் இன்றும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த



4th February 1963] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

கிராம அதிகாரிகள் நிலைமையை எப்படியாவது உயர்த்த முடியுமா என்பதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பற்றி விரிவாகக் கூறப் பட்டது. நமது மாநிலம் பூராவுக்கும் இத்தகைய திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும். அதிலும், குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்திலே, இந்தப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய நெருக்கடியான நிலைமை இருக்கிறது. நேற்று எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத் தினர் பேசினார். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி அதிக அக்கறை இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆனாலும்கூட நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு, அமைச்சர்கள் பல மாவட்டங்களிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு அமைச்சராவது வந்து, “நீங்கள் எப்படியிருக்கிறீர்கள்? பாதுகாப்பு நிதி வசூல் எப்படியிருக்கிறது? ‘லேட் பிளைட்’ எப்படி இருக்கிறது?” என்று விசாரிக்காமல் இருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகளிடம் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதனால்தான் அடிக்கடி அங்கு வருவ தில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : எங்களுடைய மாவட்டத்தின் பேரில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவோ அனுதாபம் வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நாங்கள் மக்களிடம் போய்ச் சொல்லும்பொழுது, “மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அமைச்சர்கள் சென்று அங்குள்ள குறைகளை அறிந்து வருகிறார்களே, நீங்கள் ஏன் கூப்பிடக் கூடாது” என்று எங்களைக் கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வர சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போனாலும், இன்னும் 20 நாட்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு அமைச்சரை அந்த மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துவரச் சொல்லும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உருளைக் கிழங்கிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியான நிலைமையைக் குறித்து, 41-வது விதியின் கீழ் ஏற்கனவே ஒரு பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் பிரகாரம் அதற்காக விதிக்கப்படும் கந்தாயத்தை வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மன்றத்தின் முன்பு இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா வின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். விவசாயிகள் எப்போதுமே நாட்டுக்காக உழைப்

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [4th February 1963]

பவர்கள். சமூகத்திற்காகவே பாடுபடுபவர்கள். அப்படிப்பட்ட வர்களைப் பாதிக்கத் தக்க விதத்தில் இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகள் எப்படிச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அறுவடையான நெல்லை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போய் விற்றுவிட்டு, போரடித்த நெல்லை அவர்கள் தங்களுக்காக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதிலிருந்தே அவர்களுடைய தியாக மனப்பான்மை நன்றாகத் தெரிகிறது. காய்கறித் தோட்டம் வைத்திருக்கிற விவசாயிகள், நல்ல காய்கறிகளை மார்க்கெட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பூச்சி பிடித்த காய்களைத் தங்களுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சமைத்து உண்ணுகின்றார்கள். இப்படி, இயற்கையாகவே அவர்களுக்கு சமுதாயத்தின்பால் நல்ல எண்ணம் இருக்கின்றது. ஆனால், சர்க்கார் அவர்களுக்குச் செய்யக் கூடிய உபகாரம் ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. துரோணர் எப்படி எக்லைவனுடைய பெரு விரலைக் கேட்டாரோ, அதேபோல, விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய ஏராளமான நன்மைகளைக் காட்டி, குரு தட்சிணை கேட்பதுபோல, அவர்களுக்குத் தண்ணீர் தீர்வையையும், நிலத் தீர்வையையும் உயர்த்தியிருப்பது காரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடப்படுகிறது. அதில் இதைப் பரிசீலனை செய்து, கூடுமானவரையில், இந்த வரி விகிதத்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக் கொண்டால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பம்ப் செட் வைத்துப் பயிரிடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே கிணறுகளை ஆழமாக வெட்டித் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதிலும் பல கஷ்டங்கள் அடைகிறார்கள். வெட்டியும் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், போரின் போட்டு, ஐம்பது, அறுபது அடி ஆழத்திற்கு வெட்டி, பம்ப் செட் போட்டு, தண்ணீரை மேலே எடுத்து வந்து, வயல்களில் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்கிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் அதிகமாகப் பணம் செலவிட வேண்டியிருப்பதோடு, பல கஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி, பம்ப் செட் வைத்துப் பயிரிடுகிறவர்களை எந்த வகையிலும் பாதிக்காத வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிணறு வெட்டி, பம்ப் செட் வைத்துப் பயிரிடுவதற்கு இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருக்க, பயிரிடுவதற்கு ஆகும் செலவையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்வதற்கு ஆகும் செலவைப் பார்த்தால், நடவுக்கு ஏறக்குறைய கூலி 150 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்கு மேல் தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரக் கட்டணம் இருக்கிறது. ரசாயன உரம், பிண்ணாக்கு முதலிய வற்றுக்கும் செலவாகிறது. இப்படியெல்லாம் செலவு செய்து பயிரிட்டாலும், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் கிடைக்கும் மகசூல் 16 அல்லது 20 மூட்டைக்கு மேல் போவதில்லை. நிலைமை இப்படி.



4th February 1963] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

யிருக்க, சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், 8,000, 10,000 பவுண்டு ஒரு ஏக்கரில் விளைந்ததாகக் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். 'பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக்கு உதவாது' என்று சொல்லுவது உண்டு. ஒரு ஏக்கரில் பத்தாயிரம் பவுண்டு விளைந்ததாகக் கணக்கு காட்டுகிறார்களே, அது எப்படித்தான் வந்ததோ, ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். எப்படியோ விவசாயிகளுடைய வருமானம் குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, ஆற்றுக் கசங்கலிலிருந்து பயிரிடப்படும் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கு 10, 15 வருஷங்களாகவே தண்ணீர் வருவது கிடையாது. ஆற்றுக் கால்வாயிலே தண்ணீர் மட்டம் கீழே போய்விட்டது. எவ்வளவு வெட்டினாலும், தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி கிடையாது. ஆனால், இருபது ஆண்டு களுக்கு முன்பிருந்த நஞ்சைத் தீர்வைதான் இன்றும் இருக்கிறது. கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் ஸ்ரீபெரும்புதூர் தொகுதியிலுள்ள பிச்சிவாக்கம் கிராமத்தில் அப்படியே இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கு வரும்போது அங்குள்ள விவசாயிகள், "நஞ்சை நிலங்களைப் புஞ்சையாக மாற்றிவிடுங்கள், தண்ணீரே வருவது கிடையாது" என்று பல மகசர்கள் மூலம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் வரலாயக்கற்ற நிலைமை இருக்கிறது. அயன் நஞ்சைத் தீர்வை ஏறக்குறைய 16 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அங்கே எனக்கும் நிலம் இருப்பதால் அதை நான் ஞாபகப்படுத்திச் சொல்ல முடிகிறது. ஆக, அந்தப் பகுதியில், இப்படி நஞ்சை நிலமாக இருப்பவற்றுக்குப் புஞ்சைத் தீர்வை விதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர், "இன்னும் நன்றாக வரி போடலாம். விவசாயிகள் செழிப்பாக இருக்கிறார்கள், பயிர்கள் பச்சைப் பச்சேலென்று இருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பயிர்கள் பச்சைப் பச்சேல் என்று இருப்பது உண்மைதான். ரசாயன உரம் தூவினால் உடனே பச்சையாகப் போய்விடுகிறது. ஆனால், பலன் இருக்கிறதா என்றால், உண்மையிலேயே பலன் கிடையாது. பசுமைதான் இருக்கிறதே தவிர, பலன் உண்மையிலேயே கிடையாது என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயிகள் மீது விதிக்கும் வரியைச் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து, அவர்கள் மீது இந்த வரியை விதிக்கவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுமானவரை பம்பு செட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியை விதிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தண்ணீர் வராமலிருக்கும் கசங்களில் தண்ணீர் அளவு கீழே போய்விட்டது. அவைகளைத் தூர் எடுத்தாலும், அவைகளில் தண்ணீர் வர

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [4th February 1963]

முடியாது. ஆகவே, அந்த நஞ்சை நிலங்களுக்கு நஞ்சைத் தீர்வை விதிக்கப்படுவதை மாற்றிப் புஞ்சைத் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

விவசாயிகள் மீது இப்படிப்பட்ட வரி போடுவதை விடுத்து, இந்த வரியை வேறு யார் தலைமேல் வைத்தாலும் தேவலை என்று நான் சொல்வேன். பங்களுக்கு 35 ரூபாய், 40 ரூபாய், 45 ரூபாய் என்ற விகிதாசாரம் இருக்கிறது. அதை ஒரு சீராக வைத்து விட்டால், விவசாயிகளிடம் வரவேண்டிய அவசியமிருக்காது. விவசாயிகள் தலைமீது கை வைக்கவேண்டிய அவசியமிருக்காது என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதா வின்மீது நானும் எனது கருத்துக்கள் ஒருசிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நாடு முன்னேறுவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது விவசாயம்தான் என்று யாவருமே ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அப்படியிருக்க, போடுகின்ற வரியாக இருந்தாலும், மற்றும் இதர வரிகள் எதுவாக இருந்தாலும், விவசாயிகளை அது விடுவதில்லை. காரணம், அரசாங்கம் விவசாயிகள் மீது அக்கறை காட்டுவதாக எண்ணி, விவசாயிகளை எந்த வகையிலும் முன்னேறுவதற்கு விடாமல் தடுத்துக்கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கரில் விவசாயம் செய்பவர்கள், நாலைந்து ஏக்கர்களில் விவசாயம் செய்பவர்கள், எரிகளிலிருந்து பாசன வசதி பெற்று விவசாயம் செய்பவர்கள், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்து விவசாயம் செய்பவர்கள், நடநீர் விவசாயிகள் என்று பலவகையினர் இருக்கிறார்கள். சில விவசாயிகள், நாலைந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மழை பெய்து அதனால் பலன் அடைகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட விவசாயத்திற்கு, வருஷா வருஷம் நஞ்சைத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் பம்பு செட் வைத்து விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் தண்ணீர் கிடைத்தாலும், அதிகப் படியாகச் செலவிட்டு, அவர்கள் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்க்கின்றபோது, அரசாங்கம் வரி விதிக்காமல் இருக்க முடியாது என்றாலும் விதிக்கின்ற வரி எப்படி இருக்க வேண்டும்? நாட்டிலே பல தொழில்கள் இருக்கின்றன.

அப்படி இருக்கக்கூடிய தொழில்களில் எதற்கு வரி குறைந்த அளவில் இருக்கிறதோ, குறைந்த முதலீட்டில் அதிக லாபம் வருகிறதோ அவற்றுக்குக் கொஞ்சம் வரியை அதிகப்படுத்தி, இம்மாதிரி நிலத்திற்குப் போட உத்தேசித்திருக்கிற வரியையே எடுத்துவிடலாம் என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.



4th February 1963] [திரு. சி. வெ. வேலப்பன்]

எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த மட்டில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று தண்டோரா மூலம் அறிவித்து நதிகளில் இருக்கக்கூடிய நீரை விவசாயிகள் தங்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியில் எடுத்து விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். அதை விவசாயிகள் நம்பி, கடன்களை வாங்கி அங்கங்கே பம்பு செட்டுகள் வைத்தார்கள். ஆனால் இன்னமும் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து காவேரித் தண்ணீரை எடுத்துப் பாய்ச்சுவதற்கோ, கால்வாய்களில் உள்ள தண்ணீரை எடுத்துப் பாய்ச்சுவதற்கோ பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. கனம் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இருந்து இவ்விவகார சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இதுவரை அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. இதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் இந்த விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டு வைத்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய வரி விதிக்கின்றபோது பாசன வசதி பெற்றிருக்கக்கூடிய பூமி என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதை வைத்து விதிக்கக் கூடாது. உண்மையிலேயே பாசன வசதி பெற்று சாகுபடி ஆகக்கூடிய பூமிகளுக்கு இந்த வரி வரவேண்டும். கிணறு வெட்டி பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. கிணறு வெட்டி, தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் கிணறு வெட்டி வாங்கிய பணம் பூராவையும் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருகிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில ஏரியாக்களில் புஞ்சைப் பயிர் செய்கின்ற பூமிகளுக்கே நஞ்சை தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிகளே மிகவும் அதிகமாக இருப்பதால், இந்த வரி விதிப்பு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தையே கொடுக்கும். ஆகவே இந்த வரியை நீக்குவதுதான் உசிதம். இல்லையானால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாகிவிடும்.

**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தினை நான் அடியோடு எதிர்க்கின்றேன். அரசாங்கம் பல வரிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத் துறையிலே இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் உண்மையில் என் போன்ற விவசாயிகள் வருத்தத்தைத்தான் அடையவேண்டியிருக்கிறது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படை நோக்கமே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் என்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்தே, எவ்வளவு தூரம் விவசாய உற்பத்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[4th February 1963]

தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் திட்டமிட்டார்களோ, அந்த அளவுக்கு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு உபயோகப் படுகிற அத்தனை சாதனங்களும் இன்று அதிகமான விலையேற்றத் தைக் கண்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு நெல் விலை குறைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். சாகுபடிக்கு என்ன செலவாகிறதோ, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. உற்பத்தி பண்ணின சரக்கை விற்றுப் பணம் பெறவும் முடியவில்லை. விவசாயத் துறையில் அதிக லாபம் வருவது போலவும், அதற்காக இந்த வரியைக் கொண்டு வந்திருப்பது போலவும் சொல்லப்படுவது சரியல்ல. நிலத்தின் விலை உயர்ந்திருப்பதால் வரி போடுகிறோம் என்றால் நிலத்தின் விலை உயர்ந்திருப்பதால் அதில் விளையக்கூடிய பொருள்களின் உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்றோ, சாகுபடிக்குச் செலவு போக மீதி அதிகமான லாபம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றோ சொல்ல முடியாது. விவசாய உற்பத்திப் பண்டங்களின் விலை மூன்று இருந்ததைவிட இப்போது உயர்வாக இருக்கிறது என்றால் அதைப்போல பன்மடங்கு சாகுபடிச் செலவு அதிகரித்து விட்டது. மூன்று ஆறில் ஒரு பங்கு இறை வரி வசூல் செய்வது பழக்கம் என்பார்கள். இன்று ஆறில் ஒரு பங்கு அல்ல. நாலில் ஒரு பங்கு, இரண்டில் ஒரு பங்கு வரியாக இப்போது இருக்கிறது. இதற்குமேலும் வரி விதிப்பது என்றால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். மேல் சபையிலே ஓர் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல இன்றைக்கு மிகவும் லாபம் தரக்கூடியதாக இருப்பது மூன்று தொழில்கள்தான். ஹோட்டல் வைப்பது, சினிமாப் படத்தில் முதலீடு செய்வது, தொழில் துறையில் முதலீடு செய்வது என்றுதான் மக்களுடைய மனோபாவம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் லாபம் இல்லை. ஆகவே பலர் நிலங்களை விட்டு விட்டு நகரங்களில் குடியேறுகிறார்கள். இன்கம், காஸ்டாப் ப்ரோடெக்ஷனுக்கு சுடுகட்டமாட்டேன் என்கிறது. முதலீடு செய்த தொகையே பெற முடியாது இருக்கிறபோது அவர்களுடைய உழைப்பு வியர்த்தமாகிறது. விவசாயத்தில் சரீர்பாடும் மிக்க அதிகம் என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் இல்லாது, போட்ட முதலையும் கூடத் திரும்பப்பெறமுடியாது பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாய மக்களின் மீது இன்றையதினம் இந்த வரியையும் போட்டால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கனவேயே ஊக்கமும் அக்கறையும் விவசாயத்தில் குன்றி வருகிற மக்களை இது பெரிதும் பாதிக்கும். நம்முடைய நோக்கமே இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அடிபடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அரசாங்கம் பொன் முட்டை வேண்டுமென்று நினைத்து வாத்தை அரிகின்ற நிலையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தினால்தான் நாட்டிலே சுபிட்சம் ஏற்படும் என்பதை நாம் நன்றாக யோசித்துப்



4th February 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பார்க்க வேண்டும். நாம் அதிகப்படியான சுமைகளை விவசாயிகளின் தலையிலே போடுவதன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி மேலும் மேலும் பாதிக்கப்படும். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே 900 கோடி ரூபாய் விவசாயத்திற்காகச் செலவழித்தும் அதற்குத் தகுந்த ரிட்டர்ன் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்குத் தகுந்த ரிட்டர்ன் கிடைக்கவில்லை என்பதை அகில இந்திய ரீதியிலேயே ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். விவசாயத்திற்குச் செலவழிக்கும் பணத்தைக் கணக்கிட்டு வரி விதிக்காமல், எதற்கெடுத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு வரி, சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்ற இந்த இரண்டையும் தவிர இந்த அரசாங்கத்துக்கு மற்ற இனங்களிலே வரி விதிப்புக்கான எண்ணம் ஏற்படுவதில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் எந்த எந்த முறையிலே வரி விதிக்கலாம் என்பதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களை அழைத்துப் பேசுவாரானால் நல்ல திட்டத்தைச் சொல்ல நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்கள் தேவையில்கூடியென்று கருதினால் கனம் கே. டி. கோசல்ராம் அவர்களை அழைத்தாலும் நல்ல திமிங்கிலங்களைக் காட்டுவார்கள். அந்தத் திமிங்கிலங்களின் மீது உங்கள் ஈட்டியைப் பாய்ச்சினால் நல்ல பலன் ஏற்படும்.

என்னுடைய வட்டத்தில் ஓரளவு நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. கிளாஸ் 1, கிளாஸ் 2 இரிகேஷன் என்று சொல்கிறார்களே அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பி.டபிள்யூ.டி. ஏரி என்று சொல்லக்கூடிய பல ஏரிகளின் மூலம் ஒரு மாதத்திற்குக் கூடத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. புத்தகத்திலே கிளாஸ் 1, கிளாஸ் 2 ஏரிகள் என்று வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளின் தலையில் அதிகப்படியான சுமையைச் சுமத்துகிறார்கள். எங்களுடைய தொகுதியிலே நஞ்சை நிலங்களாக இருக்கக் கூடியவற்றுக்கு இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்கூட மோட்டார் பம்புகளை வைத்துத் தண்ணீர் இறைத்துத்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மோட்டார் பம்பு செட் வைக்க வேண்டுமென்றால் மூவாயிரம், நாலாயிரம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்கக் கூட விவசாயிக்கு வருமானம் இல்லை. இன்றைக்கு நெல் விற்கும் விலையையும், அதே சமயத்தில் கூலி மற்றும்முள்ள செலவுகளையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால்—உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது என்று சொல்வதற்கேற்ப, உழுதவன் விவசாயச் செலவுகளுக்காக வாங்கிய கடனை வீட்டை விற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலேயே இருக்கிறான்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

நம்முடைய நாட்டிலே இப்போது இருக்கும் தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக முதல் “ப்ரையாரிடி”யை விவசாயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டு

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1963]

மென்று கருதுகிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த எந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லையோ, எங்கெங்கு பம்ப் செட் வைத்துப் பாசனம் செய்கிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், மற்றப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் வரி விதிப்பது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்பதை மனத்தில் கொண்டு செலக்ட் கமிட்டியினர் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலத்தினுடைய விலை உயர்ந்து விட்ட காரணத்தால் வரியும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று காரணம் கூறினார்கள். ஆனால் அவ்வளவு அதிகமான விலை கொடுத்து நிலத்தை வாங்குவதற்குத் தகுந்த ரிட்டர்ன் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுமான நிலம் இப்போது ஐயாயிரம் ரூபாய்வரை விற்கப்படுகிறது. ஏழை விவசாயி ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து நிலம் வாங்கினால் அந்தப் பணத்திற்கு அவன் மாதம் 20 ரூபாய் வட்டி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வட்டியை அடைக்கவே முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது மேலும் மேலும் வரி போட்டு அவர்கள் மீது சுமையை ஏற்றினால் அவர்களால் எப்படிக்க கட்ட முடியும்? ஆகவே, தயவு செய்து இந்த முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டு, விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படைக் கொள்கையாக இருக்குமானால் பொன் முட்டை இடும் வாதத்தைச் சாகடிக்க வேண்டாமென்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரி உயர்வு மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது போடப்படும் வரியானது சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்காடு பகுதியில் உள்ள சேர்வராயன் மலைப் பகுதியில் இருக்கும் விவசாயிகளை அதிகமாகப் பாதிப்பதாகத் தெரிகிறது. மலை மேலே கிணறும் மின்சாரமும் இல்லாத காரணத்தால் மழை பெய்தால்தான் வெள்ளாமை செய்ய முடியும். ஆகவே, மே மாதம் வரை இனி வெள்ளாமை செய்ய முடியாது. மலை மேல் இருப்பவர்களுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. மலை மேலிருந்து கீழே ராசிபுரம் வந்து தான் நெல் மற்றும் உணவுத் தானியங்களை வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டும். மலை மேலே ஏறிப் போவது மிகவும் கஷ்டம். தடியை ஊன்றிக் கொண்டுதான் மலை மேல் ஏறவேண்டும். நாங்கள் மலையை விட்டு அடிவாரத்திற்கு வந்து விடுகிறோம். எங்களுக்கு அடிவாரத்தில் நிலம் கொடுங்கள். மலை மேலே ஜீவிப்பதே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கோம்பை என்ற நிலம் சூரியூரில் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் மலைச் சாதியினருக்கு இந்த வரியைப் போடக் கூடாது.



4th February 1963] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

1967-ல் நடக்கும் தேர்தலில் சேலம் ஜில்லாவில் எங்களுக்கு ஒரு ரிசர்வ் சீட் இருந்தால் வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir. There is no quorum. அதனால் ஏன் adjourn செய்யக் கூடாது ?

1-00  
p.m.

கனம் சபாநாயகர் : அட்ஜோர்ன் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் சொல்லுங்கள். கோரம் இல்லையென்று சொல்ல வேண்டாம். கோரம் இருக்கிறது. The hon. Member can move for adjournment of the House on some other point. If the Minister is also agreeable, I have no objection. But it should not be on the point of quorum.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மதியழகன் அவர்கள் இந்த விவாதத்தை நாளை வரைக்கும் ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கு நான் தயார்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am sorry. I do not want the House to be adjourned. I thought that there was no quorum.

கனம் சபாநாயகர் : ஒரு பக்கத்தில் கோரம் இல்லையென்று நினைக்கிறீர்களா ? இரண்டு பக்கத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். There are 48 hon. Members present in the House.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது இன்றைக்குப் பல அங்கத்தினர்கள் அவர்களது கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இதை முதல் தடவையாக இன்று விவாதிக்கவில்லை. சென்ற பட்ஜெட்டின்போது, இந்த வரி விதிப்புப் பிரேரணையை பட்ஜெட் அறிக்கையில் அறிந்தபோது, அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதே தங்கள் மனதில் பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். அதோடு சென்ற வாரம் கவர்னர் பேருரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் பற்றி விவாதம் நடந்தபோது அதிகமாகப் பேசப்பட்டதெல்லாம் இந்த மசோதா குறித்துத்தான். ஆகவே சட்டசபையைப் பொறுத்த வரை அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களுமே அவரவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையிலலை. இது ஒரு முக்கியமான மசோதா வாக இருப்பதால் இத்தனை பேர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்ப உரையில் நான் குறிப்பிட்டதுபோல் சென்ற இரண்டு விவாதங்களில் பங்கு கொண்டவர்கள் சொன்னதை மனதில் வைத்து இந்த மசோதாவில் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் நேரத்தில், சென்ற வாரம் நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையிலும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் வரிக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அதிலுள்ள பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [4th February 1963]

வரையில், நல்லமுறையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்த வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதல்களை எல்லாம் புள்ளிவிவரப்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு நில வருவாய் அதோடு இந்த செஸ் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து மொத்த வரவு செலவைப் பார்த்தால் 50 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய நிலையில் அது 9 சதவிகிதம் ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தீவிரமாக கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக இன்று விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த திரு. மாதவன் அவர்கள் இதை நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் விவாதத்தை தொடங்கி வைக்கும் முறையில் வட்டிக் தொழிலைக் குறித்து பேசி அவர்கள் கருத்தை அதன் மூலம் சபைக்கு எடுத்துச் சொல்ல முயற்சி எடுத்தார்கள். காரணம், அவர்கள் அந்தத் தொழிலில் இந்த ஊரில் ஈடுபடாவிட்டாலும் மலேயா தேசத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

**திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மலேயா தேசத்தில் அப்படி ஈடுபட்டிருப்பார்களோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

**கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா :** அமைச்சர் அவர்கள் நிலையை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். திரு. மாதவன் நிலையை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். வட்டிக் கணக்கைப் பார்க்கும் போது 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது 50 சதவிகிதத்தில் இருந்து 9 சதவிகிதமாக மாறியிருக்காது. உயர்ந்துதான் போய்க் கொண்டிருக்கும். திரு. மாதவன் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் காலையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது கட்டுபடியாகாத திட்டம். வெள்ளையர் காலத்தைப் பற்றி மாதவன் அவர்கள் எப்படித் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்களோ, அந்தக் காலத்தில் இருந்த நிலைக்கு நாம் இத் திட்டங்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்தால், அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த கொள்கைப்படி பார்த்தால் தெரியும், நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அப்போது கட்டுபடியாகக் கூடிய திட்டமாக இருக்க வேண்டும். 4½ சதவிகிதம், 5 சதவிகிதம் வருமானம் வர வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கும் ஒவ்வொரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு சதவிகிதம் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வரவே வராது. மிகக் குறைவான வருமானத்தில் அத் திட்டங்கள் அமைந்த காரணத்தினால்தான் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு அத் திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிட்டார்கள். வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி, நம் மாநில விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் எல்லாம் நீங்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காகக் கட்டுபடியாகாத திட்டங்



4th February 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

களை எல்லாம் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கட்டுபடியாகக் கூடிய திட்டமா, கட்டுபடியாகாத திட்டமா என்ற அந்த சர்ச்சையில் நான் போக விரும்பவில்லை. இத் திட்டங்கள் நிறைவேறியதால் நம் மாநிலத்தில் விவசாயம் முன்னேறி இருக்கிறது என்பதில் எந்த விதமான வேறுபட்ட நினைப்பும் யாருக்குமே கிடையாது. இத்தனை திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் மேலும் மேலும் திட்டங்களைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பாக நேற்றைக்கு முன் தினம் ஒரு கேள்வி எழுந்தபோது, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பாலாற்றில் தண்ணீர் ஓடுவதற்குப் பதிலாக நெருப்பு ஓடுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஹாலயமாக சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். பாலாறு பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோரும் தண்ணீரைக் கொண்டு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பக் கூடிய காரணத்தினால்தான் அக் கருத்தை உபகேள்வி மூலம் அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்தார்கள். இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் தீவிரமாக எவ்வளவு நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவற்றை நிறைவேற்றித்தான் ஆக வேண்டும். நீர்ப் பாசன இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு திட்டம் கட்டுபடியாகக் கூடியதா இல்லையா என்று பார்க்காது அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தேடித் தரும் நிலை மாறி விவசாயத்திற்கு, விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அரசாங்கப் பொது நிதியிலிருந்து அதற்கு ஈடு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் எந்த ஆயக்கட்டுக்குப் பாசன வசதி கொடுக்கிறதோ அந்த ஆயக்கட்டுக்களை எல்லாம் இந்த மசோதா பாதிக்காமல் இருக்க விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். காரணம் என்ன? இவர்கள் மீதுள்ள அனுதாபமோ அல்லது விசேஷ காரணமோ அல்ல. ஒவ்வொரு திட்டமும் நிறைவேறும்போது அதற்கு விசேஷமாகச் சட்டங்கள் செய்து புது முறையில் பெட்டர்மெண்ட் லெவி என்று அவர்களுக்கு வரி விதித்திருக்கிறோம். குறிப்பாக ரோயர் பவானியை எடுத்துக்கொண்டால், அல்லது நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஏழு இடங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், இன்றுள்ள மற்ற திட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்கள் அதிக வரி கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. திரு. நஞ்சண்ட ராவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. ராமசாமி அவர்களும் சொன்ன மற்றொரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் அதிகப்படி கிராம மின்சார விஸ்தரிப்பு நடந்திருக்கிறது. கிராமங்களில் பம்ப்செட்ஸ் மூலம் விவசாயம் ஏராளமாக நடக்கும் நேரம் இது. இந்த ஆண்டு தொடக்கம் வரையில் என்னிடமுள்ள புள்ளிவிவரப்படி 160,000 பம்ப்செட்ஸ் மின்சாரத்தினால் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மாநிலம் இந்த மாநிலம்தான் இப்படி மின்சாரம் உபயோகிக்கக்கூடியவன்

[திரு. வெ. ராமையா] [4th February 1963]

கள், தண்ணீர்த் தீர்வை என்ற முறையில் என்றில்லாவிட்டாலும் மின்சாரக் கட்டணம் கொடுக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு என்று பார்த்தால் மினிமம் ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு 50 ரூபாய் அல்லது 40 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பம்புசெட் மூலமாக 2 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் விவசாயம் செய்கிறார்கள். இதன்படி கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 70 ரூபாய் 80 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கலாம். இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னதுபோல் எல்லாவற்றையும் நாம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஓரிடத்தில் 80 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், இன்னொரு இடத்தில் அதாவது லோயர் பவானி பாசனப் பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் எப்படியும் வருடத்தில் ஒரு பயிர் எடுக்க முடியும் என்ற இடங்களில் எல்லாம் 25 ரூபாயும், இன்னொரு இடத்தில் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முடிவு செய்யப்பட்ட வரியையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான ரேஷனலேஷனும் கிடையாது. மற்ற இலாகாக் களைப் பொறுத்தளவில், அதிகமான வித்தியாசம் இருக்காது. மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதிகமான அளவில் வித்தியாசம் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் எல்லா இடங்களுக்கும் ஒரே விதத்தில் யூனிட்டிக்குத் தகுந்தவாறு கட்டணம் இருக்கிறது. புதிய திட்டங்களின்படி ஏற்படுகின்ற வசதிகளின் மூலமாக அதிகமான அளவு சாகுபடி செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொண்டால், எல்லா இடங்களுக்கும் ஓரளவு ஒரே யூனிட் கட்டணமாகத் தான் இருக்கும். மேட்டூர் பிராஜக்ட், குந்தா பிராஜக்ட் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரே மாதிரியாகத்தான் யூனிட் கட்டணம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற துறைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமான அளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இவற்றை இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சகாலம் பொறுத்தாவது பரிசீலனை செய்யத்தான் வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சில விவரங்களை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு, அதாவது 1936-வது ஆண்டில் இருந்த திட்டங்களுக்குப் பழுது பார்க்கக்கூடிய செலவுக்காக மட்டும், அதாவது மெயின்ட்னன்ஸ் இனத்தில் மட்டும், தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மட்டும் பார்த்தால் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பல கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆலேசமாகக்கூடப் பேசினார்கள். திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் தங்களுடைய ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கெடுதல் செய்வதாக எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த நினைப்பு யாருக்கும் கிடையாது. அதைவிட மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியைச் சேர்ந்தவன் நான். பாசன வசதி என்பதே கிடையாது. அங்கிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு கெல்லாம் ஐந்து வருடங்களுக்கொருமுறை மழை பெய்தால்கூட அதன் மூலம் கண்மாய்களின் உதவியால் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவர்களும் இப்போதுள்ள புது மசோதாப்படி அதிகமான வரி கொடுக்கவேண்டியதுதான்.



4th February 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

பேசினார்கள். அதிலும் அதிகமான அளவுக்குப் பாசன வசதி கிடையாது. அதே போன்றுதான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகள், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகள், கிழக்கு இராமநாதபுரம் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், மழை பெய்யாத காரணத்தால் விவசாயமே கெட்டுவிடக் கூடிய நிலைமைதான் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மட்டும் பாதகம் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கமிருப்பதாகச் சொல்வது சரியல்ல. அந்த நோக்கத்தில் இந்த மசோதா வரவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் சுப்ரமணியம் அவர்களும் இதை நன்கு உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், பாதுகாப்பு நிதிக்காக 20 லட்சம் ரூபாய் திரட்டிக் கொடுத்திருப்பதாகவும், ஆகவே இதை ஒரு வருடத்திற்குத் தள்ளி வைக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். சாதாரணமான காலமாக இருந்தால் தள்ளி வைப்பதைப் பற்றி யாசிக்கலாம். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் நடந்தாக வேண்டும். இப்போதுள்ள திட்டங்களை எல்லாம் தள்ளிப் போட முடியாது. முக்கியமாகப் பார்த்தால், அரசாங்கத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் பல திட்டங்கள் மூலமாக வேறு விவசாய வசதிகள், வாய்ப்புகள் எல்லாம் பெருகுவதன் காரணமாக, இந்த நிலவரியே வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம். அது இந்த வருடத்திலேயே ஏற்படலாம் என்றல்ல, அடுத்த வருடம் என்றல்ல, எத்தனையோ வருடங்கள் ஆகலாம். அதற்குத் தகுந்த சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். முன்னால் 50 சதவிகிதம் என்றிருந்தது, இப்போது 9 சதவிகிதம் குறைந்திருப்பது, திட்டங்கள் எல்லாம் வளர்ந்ததற்குப்பின் ஒரு சதவிகிதம் என்று ஆகலாம். அந்த நிலைமை ஏற்பட்ட பின்னால் இந்த ஒரு சதவிகிதமே தேவையில்லை, இந்த வரித் தொந்தரவே வேண்டாம் என்றுகூட முடிவு செய்யப்படலாம். அதிகமான அளவில் அதாவது 50 சதமானம் என்று வந்த காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மட்டும் மெயின்டனன்ஸ்க்காக அதாவது பழுது பார்ப்பதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 லட்சத்து 36 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு வந்தது. இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு அந்தப் பகுதியில், அதாவது காவேரி டெல்டா எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து இப்போது 29 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. இது பழுது பார்க்கப்படும் இனத்தில் மட்டும் செலவு செய்யப்படுகிறது. காவேரி மேட்டீர் பிராஜக்ட்டுக்கு மட்டும் 1936-ல் 1 லட்சத்து 39 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு வந்தது. இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு 8 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதேபோல் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் மராமத்து செய்யப்படுகிறது செலவினங்களுக்கான புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது வருஷா வருஷம் எவ்விதம் செலவுக்கு அனுமதிப்பது என்று நிதி இலாகாவில் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது 1947-48-வது வருஷத்தை அடிப்படையாக வைத்து அப்போதிருந்த செலவினிருந்து 2 மடங்கு 3 மடங்கு

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [4th February 1963]

அதிகமாகச் செலவு செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மடங்கல்ல, இரண்டு மடங்கல்ல, மூன்று, நான்கு மடங்கு அதிகப்படுத்தி அனுமதிக்கலாம் என்று நிதி இலாகா மராமத்து இலாகாவுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இன்னும் சாதாரணமாக மராமத்து இலாகா பார்வையில் இல்லாத சிறு ஏரிகள், சிறு கால்வாய்கள் இவைகளும் பல இருக்கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் எத்தனை ரூபாய் செலவு செய்யப்படும் என்கிற புள்ளி விவரங்கள் சரியாக என்னிடம் இப்போது இல்லை என்றாலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக, ஏறத் தாழ் எட்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை எல்லாம் இருந்தாலும் திரு. ராகவ ரெட்டி போன்றவர்கள் இன்னும் எங்களுடைய பகுதியிலுள்ள ஏரிக்கு தூர் எடுக்கவில்லை என்று தான் சொல்லுவார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரிடமிருந்தும் வருகிற பாசன வசதி கோரிக்கைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் என்று சுமார் பத்துப் பதினைந்து லட்சம் செலவு செய்வதற்கான கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதனுடைய மராமத்துக்களை பெருக்குவதற்காகத் திட்டங்கள் போட வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வலியுறுத்திய கருத்து முரணானதாக இருந்தது. பாலாற்றில் மண்ணைப் போதும், கல்லைத் தேவையில்லை என்ற விதத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் தண்ணீர் அதிகமாக வந்தாலும் இல்லையென்றாலும், கல்லை எங்களுக்குத் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு விவசாயிகளிடத்தில் போதிய அனுபவம் இராது என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையில் தான் விவசாயிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய பகுதியிலேயே எந்த அளவுக்கு சிறு பாசனத் திற்காக மராமத்து பார்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல திட்டங்களைப் போட்டு அதற்காகப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து வருகிறோம். எந்த விதத்திலும் நம்முடைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் பல வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தனியாக மைனர் இரிகேஷன் ஸோர்ஸ் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அவற்றையெல்லாம் அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏதாவது பொருள் தேவையிருந்தால் அவற்றை எல்லாம் கொடுக்க இந்திய அரசாங்கம் தயாராக இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த வரி எல்லா விவசாயிகளையும் பாதித்து விட்டதாகப் பலர் நினைக்கிறார்கள். அதோடு மூன்றாவது திட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் புதுத் திட்டங்கள் எதுவும் பாதிக்காது. இதன் காரணமாக எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாதவாறு



4th February 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

அரசாங்கம் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலத்திற்குத் தண்ணீர் வரி கொடுக்கும் விஷயத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் பல இடங்களுக்குள் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மராமத்து செய்யக்கூடிய விஷயத்தில் சர்க்கார் பல விதிகளையும் வகுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை மூன்று மடங்கு வரை அதிகமாக மெயின்டனன்ஸ்க்குச் செலவு செய்யலாம் என்று நிதி இலாகா சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இன்று இருக்கக்கூடிய முன்னேற்றம் எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளவர்களுக்கு வரியில் சிறிதளவு உயரும். இதற்காக ஏன் இதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. காரணம் அவர்கள் நீண்டகாலமாக எந்தவிதமான வரி உயர்வும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள். மூப்பது வருஷகாலமாக எந்த ரீசெடிட்மெண்டும் இல்லாமல் ஒரே நிலையில் இருந்து கொண்டிருப்பது தான் காரணமா? இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பத்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரீசெட்டில்மெண்ட் நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போதைக்கப்போது, குழ்நிலைக்கு ஏற்ற முறையில் செட்டில்மெண்ட் செய்யும் காலத்தில் வித்தியாசங்கள் மறைந்துகொண்டு, மாறிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் 30 வருஷங்களாகச் செய்யாமல் இருக்கக் கூடிய நேரத்தில், திட்டங்களால் லாபம் வராவிட்டாலும், தீர்ப்பசான இலாகா தன்னைத் தானே பார்த்துக் கொள்ளும் அளவிலாவது இருக்க வேண்டாமா? அதுவே முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கும் புதுத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் பார்த்தால், ப்ளஸ்ஸில் இல்லை, மைனஸில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கண்மாய்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஏரிகளை எடுத்துக் கொண்டால், இன்னும் இந்த மாதிரியான சிறு திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஏராள நஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தைப் பொது நிதியிலிருந்து ஏற்றுக் கொண்டாலும், நன்மை அடையக் கூடிய விவசாயிகள் கொஞ்சம் அவர்களுடைய ஆதரவை, உதவியைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அதில் எந்த விதமான தயக்கமும் ஏற்படுவதற்கு, மனக் கசப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை.

**திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** மைனர் இரிகேஷன் அல்லது ஸாயில் கன்சர்வேஷனுக்கு இந்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிற அடிஷனல் அலாட்மெண்டில் ரூபாய் 30 கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதிலே நமக்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

**கனம் திரு. வெ. ராமையா :** இந்தக் கேள்வியைத் தனியாகத் தான் கேட்க வேண்டும். என்னிடத்தில் இப்போது பதில் இல்லை. நமது பங்கை நாம் விட்டுவிட மாட்டோம் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதோடு இன்னும் அதிகமாகவே வாங்க முடியும். நம் மாநிலத்தில் ஏராளமான சிறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை யெல்லாம் அவர்கள் நிச்சயமாக அங்கீகரிப்பார்கள். நமது

[திரு. வெ. ராமையா] [4th February 1963]

உரிமைக்கு மேல், நமது பங்குக்கு மேல் நாம் வாங்க முடியும். நம் முடைய அதிகாரிகளெல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இவ்வளவு விரிவாகச் சொன்னதற்குக் காரணம், ஏதோ மாகாணத்தில் உள்ள எல்லோரையுமே பாதிக்குமோ என்ற சந்தேகத்தில் பேசி, பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடியவர்களும் குழம்பிப் போகாமல் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துதான். கனம் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். யாருக்கும் கோபம் வேண்டாம். லோயர் பவானித் திட்டத்தில் ஒரு போகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து, அதுவும் 4 மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்துவிட்டு, தீர்வை தஞ்சை ஜில்லாவைவிட அதிகமாக இருக்கிறதே, அதைக் குறைக்கக் கூடாதா என்ற விதத்தில் அவர்களுடைய பேச்சின் தன்மை இருந்தது. இதையெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்து, நெருக்கடியை மனதில் வைத்து, திட்டங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று அந்த நினைப்போடு பார்த்தால் தாங்க முடியாத வரியாக இருக்காது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சென்னை நகரத்திலிருந்து சட்ட சபைக்கு வந்திருந்தாலும், புகுந்த இடத்தில் உள்ள விவசாயம் சம்பந்தமாகப் பேசுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அந்தப் பிரச்சனையை விட்டு விட்டார்கள். இந்த சமயத்தில் மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கடம்பத்தூர் பகுதியில் ஏராளமாகப் பம்ப்செட் போட்டுவிட்டார்கள். அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் வாயிலிருந்து வந்ததை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தண்ணீருக்காக எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்றால் குறைந்த பட்சம் ரூ. 50 கட்ட வேண்டும். அந்த அளவுக்குத் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பே மிடையாது. இப்போது இருப்பதைவிட கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கும் உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கிறோம். இன்னும் இன்றைக்கு இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்டவர்கள், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி போல, பல கருத்துக்களை, நோடியாக சம்பந்தமில்லை என்றாலும் பேசினார்கள். விவசாயிகளுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க, விவசாயத்திற்கு நல்ல சூழ்நிலையை உண்டு பண்ண முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே இரண்டு தடவைகள் நடந்த விவாதத்தில் பல வித கருத்துக்களைத் தெரிவித்தது குறித்து பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனை செய்து எங்கெங்கே நல்லது முடியுமோ, எங்கெங்கே நல்ல முடிவுகள் செய்ய முடியுமோ, அப்படிச் செய்து அதிகத் தீங்கு யாருக்கும் ஏற்படாமல் இருக்க, இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து, நல்ல ஒரு மசோதாவாக மீண்டும் இந்தச் சட்ட சபைக்கு வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.



4th February 1963]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 [L.A. Bill No. 4 of 1963], be referred to a Select Committee consisting of the following 16 Members of the Assembly, viz.—

1. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM.
2. THE HON. SRI V. RAMAIAH
3. Sri M. Dhandayudthapani.
4. Sri K. B. Palani.
5. Sri A. R. Subbiah Mudaliar
6. Srimathi Parvathi Arjunan
7. Sri V. Ramanathan.
8. Sri G. Rajaram
9. Sri R. Subramaniam
10. Sri P. Ramachandran.
11. Sri S. Murugaiyan
12. Sri A. Thyagarajan
13. Sri A. Thangavelu
14. Sri K. Cheemaichamy
15. Sri K. Mookiah Thevar
16. Sri A. Swamidhas.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 99 (1) of the Madras Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri V. Ramaiah to be the Chairman of the Select Committee.

The House will now adjourn and meet again at 8 30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

1-28  
p.m.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

**A. Statutory Rules and Orders.**

89. *Notifications issued with G.O. Ms. No. 6294, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 26th December 1963 regarding appointment of Statutory Authorities under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, in respect of the added territories and application of payments of Wages Act to Beedi Industrial Premises [Laid on the Table of the House under section 41 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]*

**B. Reports, Notifications and other papers.**

*Nil.*